

Ірина Арсент'єва народила 12 дітей.
Сьогодні вона бореться з важкою
недугою і потребує допомоги

стор. 18

Зручна
програма

стор. 10-16

З окупантами у портфелі

Чому в столиці пропагують ворогів
на шкільному приладді?

Стор. 19

Фото Павла ПАШЕНКА

Хто розпалює війну на «Паркових озерах»?

Стор. 6-7

Київ робить ставку на «дорожнє диво»

Захисні боларди, острівці безпеки і кругові
перехрестя зроблять столицю безпечною

Стор. 7

Пуца-Водицький ліс можуть забудувати хокеїсти

Господарський суд відмовив
у поверненні місту 29 гектарів лісу,
переданого хокейному клубу «Сокіл»
за часів Черновецького

Стор. 5

НАРОДЖЕНІ
ВІЛЬНИМИ

ПОДІЯ

Квітковий прапор України стане світовим рекордом

До Дня Незалежності в Національному музеї народної архітектури та побуту України презентують найбільший у світі живий стяг із квітів.

23 серпня кияни та гості столиці стануть свідками непересічної події, яка завершить Всеукраїнську акцію «Прапор України – прапор миру!», присвячену 25-й річниці Національного Прапора України. У Музеї архітектури та побуту яскравим килимом розгорнеться український стяг розміром 15 тис. кв. м, створений з чорнобривців і петуній, що символізують національні кольори.

Для того, щоб його виростити, насінний матеріал надали світові лідери селекції квітів з Голландії, Канади, США, Японії, Китаю та інших країн, які підтримали задум українців. Тож незабаром величезний і величний український стяг стане справжньою сенсацією й буде зареєстрований у Книзі рекордів Гіннеса та Книзі рекордів України.

«У музеї просто неба зеленбудівці Дніпровського району вже почали висаджувати квіти та виконувати інші підготовчі роботи, – розповів один з організаторів акції Сергій Лисенко, очільник газети «Сільський вісник». – Якщо чорнобривці добре приживаються, то для петуній у цій місцевості не дуже придатний ґрунт. Але остільки до роботи взяли фахівців, котрі з душею працюють цими спекотними днями, поливають квіти, я впевнений – світовий рекорд таки буде!».

«Ця акція піднесе дух народу, – переконаний Зиновій Коринець, керівник Національного академічного хору імені Верьовки, який також долучився до благородної справи. – Крім прапора та герба нашої держави, її символом є й пісня. Тому ми широким запрошуємо всіх на великий концерт за участю нашого колективу».

Концертно-розважальна програма в музеї має бути цікавою й різноманітною. Крім ушлявленого хору імені Верьовки, виступатимуть творчий колектив «Народна філармонія», учасники фестивалю-конкурсу українського кіно й пісні імені Миколайчука «Миколайчук-фест». Також відбудеться виставка досягнень світової селекції квітів, виставка-ярмарок книг і творів ужиткового мистецтва, флешмоб «Прапор – символ нації».

Марина МАРЧЕНКО

ЗАНОТУЙТЕ

Святкові дійства в Музеї архітектури та побуту розпочнуться 23 серпня о 15.00 і триватимуть до 25 серпня включно. Побачити квітковий український прапор на власні очі кияни та гості столиці зможуть до 29 серпня. А потім його частинки поїдуть до шкіл, дитсадків та інших дитячих закладів, щоб 1 вересня київські дітлахи змогли доторкнутися до витвору рук своїх батьків, які справами доводять – Україна єдина.

АНОНС

На Співочому полі завітчають видатних українців

Цього року традиційна виставка квітів на Співочому полі до Дня Незалежності очікується захопливою, як ніколи. Адже вона буде присвячена нашим видатним землякам і триватиме під гаслом «Подарунок світові від українців».

Працівники КП УЗН Оболонського району презентують киянам і гостям столиці композицію з квітів, присвячену українському композитору Миколі Лисенку. Її основу складуть музичні символи: нотний стан, клавіатура й навіть цитата зі знаменитого твору «Молитва за Україну», музику до якої написав Лисенко. Уся ця краса буде оздоблена вишивкою та квітковим народним орнаментом.

«Це дуже складна, виточена робота, що потребує неабиякої майстерності й досвіду, – розповіла «Вечірці» директор районного управління зелених насаджень Марія Ковальчук. – Із квітів ми використаємо агератум, тагетис, бегонію, альтернатуру. Також застосуємо декоративні матеріали: мармурову крихту, тріски тощо».

Зеленбудівці Печерського району дивуватимуть відвідувачів композицією, присвяченою творам славетної художниці Марії Примаченко, Деснянського – режисерів Олександру Довженку, Голосівського – поету й композитору Володимирі Івасюку. Подільський район своєю квітковою композицією ушлявить олімпійських чемпіонів з гімнастики.

Загалом на Співочому полі буде висаджено 300 тисяч квітів. Помилуватися квітковими витворами мистецтва кияни зможуть уже незабаром – виставка відкриється 18 серпня і триватиме близько місяця.

Марина МАРЧЕНКО

ФОТОФАКТ

Нову маленьку та повністю прозору поліцейську дільницю відкрили біля радіоринку в Києві. Тут будуть чергувати дільничні, які контролюватимуть правопорядок в мікрорайоні.

КОРОТКО

■ Міська влада на підготовку навчальних закладів до нового навчального 2016-2017 року та осінньо-зимового періоду виділила 1,1 млрд грн. Загалом за останні два роки фінансування підготовки навчальних закладів збільшилося більше, ніж у п'ять разів.

■ 6 серпня КМДА оголосила новий конкурс на заміщення посади головного архітектора Києва. Цього разу процедура та критерії обрання врегульовані Законом «Про державну службу», який набув чинності навесні.

КОНТРОЛЬ

Нелегальним перевізникам увімкнуть червоне світло

Міська адміністрація підписала меморандум про співпрацю з Державною службою України з безпеки на транспорті.

Передбачено створити спільні мобільні групи, які здійснюватимуть перевірки на дорогах з метою виявлення та покарання нелегальних перевізників. До таких патрулів увійдуть працівники Укртрансбезпеки, а також КМДА та Національної поліції. За підрахунками фахівців, для Києва буде достатньо 6-7 таких мобільних бригад. Планується, що перші з них вийдуть на маршрути 16 серпня.

Звісно, не з доброго дива взялися за тих, хто ганяє з вітерцем без документів та ліцензій. Певно, багато хто чув у маршрутках фразу: «Аби доїхати живим і неушкодженим...». Коли пасажирі бачать, як водії проскакують на червоне світло, які «циркові» викрутаси роблять на дорозі, то, мабуть, моляться про себе і хрестяться. А якщо від водія ще й тхне перегаром і він розмовляє по мобільному за кермом, то думаєш: чи не час таким горе-перевізникам назавжди заблокувати шлях на маршрути?

Час від часу контролюючі інстанції намагаються давати їм бій. Але ж багато з них виходять сухими з води. Буває, що й «дістають» ліцензії на перевезення. А про безпеку навіть думати не хочуть. Купують старі вантажні буси, переобладнують їх на пасажирські, облаштовуючи «комфортабельні» салони. Роблять це на ремісничому рівні, сьак-так кріплять додаткові сидіння, але ж у разі аварійної ситуації вони легко зриваються з місця разом з пасажирями.

«У столиці проблема нелегалів стоїть дуже гостро, оскільки сюди приїжджають маршрутники з різних куточків країни й часто – на поганих автобусах, – розповів «Вечірці» головний спеціаліст відділу контролю на автомобільному транспорті Укртрансбезпеки В'ячеслав Войтенко. – У багатьох з них немає досвіду перевезення пасажирів. Вони допускають відхилення від маршрутів, перевантаження маршруток. А також створюють нелегальні стоянки в Києві, зокрема біля станцій метро, автостанцій, поблизу залізничного вокзалу».

Микола ПАЦЕРА

ФЕСТИВАЛЬ

«Золотий ключик» – за мир і дружбу

У Києві триває другий етап Міжнародного фестивалю-академії дитячої кіно-театральної творчості «Золотий ключик». Він проходить під девізом: «Діти за мир і дружбу».

У червні, під час першого етапу, учасники фестивалю побували за лаштунками театрів, студій телеканалів та кіновиробництва. Сьогодні, окрім творчих конкурсів, майстер-класів і кінопоказів, стартують зйомки чотирьох дитячих короткометражних фільмів з робочими назвами: «День Нептуна», «Дівчинка й окуляри», «Помічники», «Літня історія». Дітям допомагають професійні режисери та оператори під керівництвом досвідченого режисера Олександра Катуніна. Під час фестивалю організують конкурс стрічок, знятих на гаджети, масовий флешмоб дружби на Русанівці, виїзну акцію в «Артек» (Пуща-Водиця) та ще багато чого цікавого. До українців приєдналась і творча делегація дітей з Ізраїлю.

Фінал фестивалю відбудеться на осінніх канікулах у Києві, де покажуть фільми, створені його учасниками, вистави, а на гала-концерті нагородять найкращих виконавців і переможців конкурсів.

Марія КАТАЄВА

Фото Олексія ІВАНОВА

ДОСЛІВНО

Ілля САГАЙДАК, заступник голови КМДА:

- Протягом доби нелегальні перевізники виконують до 10 тисяч рейсів. Наші заходи спрямовані на цілковите витіснення таких маршруток. Приміські перевізники повинні дотримуватися правил посадки й висадки пасажирів. Це поліпшить безпеку дорожнього руху в столиці та створить належні умови для пасажирів.

Фото Тараса БОНДАРЕНКА

ВЧИНОК

Француженка гратиме на скрипці для українських воїнів

Сьогодні о 16.00 у Головному військовому клінічному госпіталі відбудеться сольний концерт молодой французької скрипачки Наталії Гридзард.

17-річна дівчина буквально живе нашою країною, вважає своєю, оскільки її тато – українець. Її мама постійно спілкується з українськими воїнами телефоном, а також допомагає їм посилками з медикаментами й одягом. Наталя вирішила зіграти для поранених на скрипці просто у шпиталі. Вона виконає Гімн України, а також народні мелодії та музичні фрагменти з опери «Тореадор» на спомин про нашого славетного співака Василя Сліпака, який загинув на сході. Про це скрипачка розповіла вчора на прес-конференції в Українському кризовому медіа-центрі.

«Василь дуже любив мелодію з «Тореадора» й часто її наспівував, – сказала «Вечірці» Наталя. – Музика пробуджує позитивні емоції та почуття, тому й хочу своєю грою допомогти в лікуванні поранених бійців. Для них зіграю два концерти: один – у четвер о 16-й годині у шпиталі, другий – у суботу о 14-й у Київській фортеці, куди й запрошую всіх охочих підтримати наших воїнів».

На завершення прес-конференції Наталя душевно зіграла на скрипці Гімн України.

Микола ПАЦЕРА

Микола МИХАЙЛІВ

ТРАДИЦІЇ

Майбутні педагоги стали найкращими «соколятами»

Учні гімназії Національного педагогічного університету імені М.Драгоманова, об'єднані в рій «Cossak style», здобули перемогу в другому (міському) етапі Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура») і тепер активно готуються до участі в третьому етапі «Джура-2016: Хаджибейська Січ».

Восьмеро переможців перебувають нині в таборі «Молода гвардія» в Одесі, де 15 серпня розпочнеться активна фаза цієї гри, присвяченої Дню Незалежності України.

Як розповіла «Вечірці» заступник директора гімназії Олександра Потопальська, діти мають подолати смугу перешкод, а потім узяти участь у тереновій грі, під час якої потрібно буде за компасом знаходити аркушки з різноманітними завданнями та виконувати їх.

У мистецькому конкурсі «Ватра» гімназисти продемонструють музично-літературну композицію на козацьку тему з піснями, танцями й грою на барабанах. В історичному конкурсі «Відун» їм потрібно буде показати свою ерудованість з історії козацтва.

ОПИТУВАННЯ «ВК»

Чи залишаєте ви чайові в кафе та ресторанах?

Наталія, менеджер-логіст:

– До Києва я приїхала з Тернополя й можу сказати, що обслуговування у столичних кафе на більш високому рівні, ніж у моєму місті. Звісно, приємно, коли офіціант швидко приносить замовлення, але не розумію, навіщо йому давати «на чай», якщо він і так отримує зарплату. Чому я маю платити за замовлення та ще доплачувати офіціанту за те, що він приніс мені каву чи тістечко? Це ж його робота! Нехай краще керівництво за добре виконану роботу підвищить йому зарплату.

Аліна, масажист:

– Є одне кафе, куди я завжди ходжу в обідню перерву. Там дуже затишно, приємна атмосфера, ціни на молочні коктейлі та свіжу випічку мене влаштовують. Офіціанти в цьому закладі швидкого харчування привітні. Подобається, коли вони дбайливо ставляться до мене як до клієнта, а я їм за це залишаю чайові від 20 до 100 гривень.

Дарина, вчителька:

– Так, я залишаю чайові, але все залежить від суми замовлення та офіціанта. Він повинен бути привітним, кваліфіковано виконувати свої обов'язки, не грубіянити, вчасно подавати страву, стежити за їх якістю, відповідати всім вимогам. Та поки що в українців звичка, а точніше культура, чайових не підтримується.

Олексій, програміст:

– Не завжди залишаю офіціантам чайові. Бо ж не всі вони бувають чемними з відвідувачами. Головне для мене, щоб офіціант дотримувався правил сервірування столу, якісно обслуговував гостей, знався на правилах етикету. Він завжди повинен бути в гуморі, знати психологію людини та за потреби вміти поліпшити клієнту настрій. За такий додатковий сервіс хочеться доплачувати...

Дмитро, архітектор:

– Завжди залишаю 20 відсотків чайових. Ніколи не бачив, щоб чайові заносили до рахунку. Тож це добровільна справа. Подобається, коли офіціанти швидко обслуговують, адже траплялося чекати на страву півгодини. І навіть коли їжу таки принесли, вона вже була холодною й не першої свіжості. Погане ставлення мене дуже обурило, і я вирішив піти з кафе, при цьому залишив офіціанту лише п'ять гривень.

Опитування провела Алевтина ПИЛИПЕНКО
Фото Павла ПАЩЕНКА

НОВАЦІЯ

Хто бажає, може стати агентом 007

Громадські активісти пропонують нову систему контролю державних коштів

Кожен громадянин зможе відчувати себе агентом 007 – виявити й повідомити «куди слід» про фінансові правопорушення державних підприємств. Таку можливість надає новий модуль пошуково-аналітичної системи «007», який розробили громадські активісти.

За його допомогою будь-хто через Інтернет зможе моніторити, чи виконують держустанови, підприємства та організації Закон України «Про відкритість використання публічних коштів», зокрема чи мають свій кабінет на офіційному порталі публічних фінансів «e-data», чи наповнюють розділи інформацією,

чи оприлюднюють звіти про використання коштів. Ця система дає змогу переглянути індивідуальні платіжні транзакції розпорядника коштів та перелік платежів за останній місяць, а також контролювати держзакупівлі, натиснувши пошуковик «Знайти транзакції» на порталі www.007.org.ua. І в разі виявлення факту порушення автоматично надіслати звернення керівникові установи та уповноваженому Верховної Ради України з прав людини. Про це під час прес-конференції розповіла керівник проекту «007» Наталія Кравченко.

Іван ПЕТРЕНКО

ТРИВОГА

Горіх знищує Київське море?

Київському водосховищу загрожує реальна небезпека: водяний горіх негативно впливає на водойму і знищує рибу. Фахівці Державного агентства рибного господарства України твердять, що горіхові зарості вже покрили понад 40 квадратних кілометрів водосховища, тобто близько 37 тисяч гектарів плеса.

«Рік у рік водяний горіх захоплює дедалі нові площі, – розповів «Вечірці» начальник відділу організації промислового рибальства та наукового забезпечення галузі Держрибгентства Олексій Ногарев. – Причому він розростається на міліні, де риба харчується та нереститься. Ця рослина сповільнює розвиток фітопланктону – потужного генератора розчиненого у воді кисню, без якого неможливе життя водних організмів, і створює під собою «мертву» воду, де не живуть біоресурси та немає кисню».

Стривожений ситуацією й голова Асоціації рибалок України Олександр Чистяков. Він повідомив «Вечірці», що протягом останніх кількох років неконтрольовані плантації водяного горіха зменшили рибопродуктивність водосховища на 35-40 відсотків, або в середньому на 400 тонн щорічно.

Як же боротися з цією шкідливою водною рослиною? Виявляється, чилим, або водяний горіх, ще 1996 року занесли до Червоної книги як зникаючий вид рослин, тому знищувати його категорично заборонено.

Микола ПАЦЕРА

КОМЕНТАР

Дмитро ДУБИНА,
доктор біологічних наук, професор,
головний науковий співробітник Інституту ботаніки
ім. М.Г. Холодного НАН України:

– Мені здається, що проблема водяного горіха дещо перебільшена. Ця рослина не живиться киснем з води, як гадають деякі її противники, а дихає листям. До того ж вона очищує воду від інших гниючих водоростей та біогенних речовин і захищає її від перегріву під палючим сонцем на міліні. Якщо хтось вважає, що для очищення Київського моря потрібно вилучити водяний горіх з Червоної книги, то це маніловщина. Адже він уже практично зник в інших місцях, зокрема на Сіверському Донці та в гирлі Дніпра, тож можемо взагалі його втратити. Крім того, не доведено, що мор риби, а також стрімке зниження рибопродуктивності пов'язані саме з горіхом. До речі, його плоди використовуються в лікуванні гіпертонії та дизентерії. Отже, водяний горіх – радше корисна, ніж шкідлива рослина.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

Водяний горіх – однорічна водяна трав'яниста рослина родини плакунових. Стебло підводне, довге (40-150 см). Листки 3-4 см завдовжки, 3-4,5 см завширшки, плаваючі, широкоромбічні, зібрані в розетку. Квіти з'являються в пазухах листя, тримаються під водою, на поверхню спливають лише вранці або ввечері. Розмножується плодами. Плодоносить у серпні – вересні. Одна рослина здатна дати 10-15 горішків. Плоди діаметром 6-10 мм мають тверду оболонку, переважно чотирирог. Водяний горіх дуже смачний і поживний. Його їдять сирим, звареним у солоній воді або запеченим у попелі, як картоплю.

слово – діло

Сергій АРТЕМЕНКО,
депутат Київради (фракція «Солідарність»)

План дій у сквері на вул. Вершигори, 9-г виконується: демонтовано старі тротуарні плити, тепер представники КП «Київсвітло» та «Київенерго» перевіряють, чи якісно прокладено кабельні мережі. Потім визначимо, де пролягатиме нова пішохідна доріжка з бруківки... Посеред скверу з'являться чималенький квітник і лави для відпочинку.

Юрій СУЛИГА,
депутат Київради (фракція «Солідарність»)

Був приємно вражений оперативністю комунальних та інших підприємств, які відреагували на мої депутатські звернення, а головне – уже є перші результати. Зокрема, демонтують асфальтове покриття тротуарів біля будинків на вулиці Санаторній, №№5, 27, 12, і незабаром ми побачимо там оновлені доріжки. Також ремон-

тують асфальт на прибудинковій території на Вересневій, 26/28. А в дитсадку №367 малюкам буде тепло холодної пори року, бо там замінюють вікна. За кошти з депутатського фонду закупили будматеріали, і нині триває реконструкція веранди в дитсадку №634. У Палаці культури «Дарниця» відновили підлогу в концертній залі – її відшліфували та поклали нове, стійке покриття, а до кінця серпня поставлять нові крісла для глядачів.

Ігор БАЛЕНКО,
депутат Київради (фракція «Солідарність»)

Сучасні спортивні майданчики облаштовано у дворах на вул. Бажана, 5-е та Вербицького, 34. Це не разова акція, а частина системної роботи нашої команди, яка триватиме й надалі: у планах – відкриття нових місць для активного відпочинку жителів мікрорайону.

запит

Володимир ШАРІЙ,
депутат Київради
(фракція «Солідарність»)

Направив депутатський запит керівництву Деснянської райдержадміністрації

стосовно оновлення стадіону спеціалізованої школи №320 на вулиці Будищанській, 8. Ремонтні роботи не виконувалися там понад 20 років. Проте отримав відповідь: стадіон у задовільному стані. На мою думку, це не відповідає дійсності. Сподіваюся, що порозуміння в цьому вкрай важливому питанні буде досягнуте і знайдуться можливості відремонтувати шкільну арену.

турбота

Володимир ЯЛОВИЙ,
депутат Київради
(фракція «Єдність»)

До мене звернулися виборці з мікрорайону «Нивки» щодо капітального

ремонту приміщень для розміщення ліжок денного перебування в будівлі філії №1 (вулиця Щербаківського, 70) Центру первинної медико-санітарної допомоги №3 Шевченківського району та придбання медичного устаткування, зокрема апарата УЗД і кардіографа. Направив депутатське звернення з проханням виділити кошти та задовольнити потребу мешканців мікрорайону в якісному медичному обслуговуванні. Звітую: на сесії Київради ухвалене рішення про надання коштів у сумі 1 млн 370 тис. грн на ці потреби. Невдовзі в нашій поліклініці з'явиться нове обладнання та розпочнеться ремонт приміщень.

ініціатива

Тетяна МЕЛІХОВА,
депутат Київради (фракція «ВО «Батьківщина»)

Мешканці Троєщини звернулися до мене з проханням посприяти в розміщенні

барельєфа автору відомого роману «Роксолана» Павлу Загребельному на стіні Центральної районної бібліотеки №141 (вулиця Драйзера, 6), названої на честь письменника. Громадська рада при Деснянській РДА підтримала цю ініціативу. Проте, відповідно до законодавства, перш ніж барельєф буде розміщено, питання має пройти певну процедуру й низку обговорень. Зі свого боку готова підтримувати громаду на всіх етапах розгляду клопотання.

реалії

Людмила КОСТЕНКО,
депутат Київради, фракція «Солідарність»

На жаль, спортивні гуртки тривалий час у нас були без уваги, занедбані.

Докладаю зусиль для виправлення ситуації. На Оболоні вже найближчим часом встановлять 12 воркаутів. Триває ремонт спортзалів у школах №№168 та 256. Відремонтували огорожу на спортмайданчику на Зої Гайдай, 10-в та завезли будматеріали на волейбольний майданчик на Героїв Дніпра, 7. Ми вже неодноразово проводили змагання на новому стадіоні зі штучним покриттям у школі № 256. Нині виділено кошти на розробку проекту реконструкції стадіону цієї ж школи.

є ідея

Сергій ПРИТУЛА,
шоумен, телеведучий

5-го вересня збірна України з футболу розпочне відбірний турнір на ЧС-2018 матчем з Ісландією.

Теоретично – на НСК «Олімпійський», і гарантовано – без глядачів. Бо дискваліфікація в нас. Буває... Так от, фанів на стадіон не пустять. Але ж ніхто не сказав, що не можна зібратися під стадіоном! Там є велетенська Троїцька площа – практично порожня, рівнинна територія, яку можна огородити, розмістити рамки металошукачів і зробити цілком пристойну фан-зону. Поставити трохи світла/звуку, думаю, знайдуться виконавці, що не відмовляться виступити перед матчем. Розставити по периметру кейтеринг (виїзне громадське харчування – Ред.). Зробити якусь символічну плату

за вхід, щоб це «відбити» (безкоштовно ризиковано – зруйнуємо фан-зону). Думаю, що 10 тисяч «горлянок», які цілком реально зібрати під «Олімпійським», за-

безпечать адекватний супровід матчу так, щоб це було чутно на футбольному полі, аби наші хлопці знали, що вони на стадіоні не самі!

позиція

Олексій КУЧЕРЕНКО,
екс-міністр з питань ЖКГ України

Часто чую резонне запитання: «Ось ви критикуєте тарифи, «теплі кредити», примусову «ОСББізацію» тощо. А що ви пропонуєте? У вас є програма?»

Скажу одразу: не вірю, що в когось сьогодні може бути реалістична, чітко прописана програма. Це неможливо. Але є цінності та принципи. Наприклад, соціальна ринкова економіка як альтернатива вульгарному псевдоринковому експерименту з ліберальними гаслами. Реальне державне регулювання ключових, життєво важливих сегментів економіки як альтернатива примітивному, корупційному, нахабному користолобству «контролерів» та «інспекторів» усіх мастей, котрі вишикувалися по вертикалі до самого верху.

Поясню! Ви серйозно думаєте, що в ринковій економіці немає регулювання? Ви справді вважаєте, що без «бронетан-

кового» національного тарифного регулятора в монополіях можна оживити економіку та захистити споживача? Ви всерйоз гадаєте, що без вагомій державній підтримки можна здійснити модернізацію «Теплокомуненерго»? Чи зробити комплексну енергомодернізацію й реновацію житлового фонду?

Ви справді вважаєте, що без жорсткої, послідовної державної політики можна провести реформу в медицині? Я вже не кажу про армію, поліцію, прокуратуру, суди тощо.

Так от, головною програмою повинна стати продумана, виважена, педантична, тонка кадрова політика! Не може в багатомільйонній країні не бути своїх професійних, патріотичних, адекватних, державницьких фахівців! Вони є! Вони знають, що робити. У них багатющий досвід і знання реальної ситуації, а не красиві презентації від грантоїдських демагогів та теоретиків. Так ось, саме вони і створять, і реалізують реалістичну програму, виходячи із СИСТЕМИ певних ЦІННОСТЕЙ! А от якими будуть ці

цінності, залежатиме від нашого з вами політичного вибору.

Але є одна проблема: вони не працюватимуть з нахабними, амбітно-безграмотними, самозакоханими, «селфізалежними» менеджерами, котрі, наче таргани, прорвалися в усі щілини державної машини. Молодик із «Рошен» не здатен за визначенням створити повноцінний державний орган регулювання. Підібраний у юрвідділі меткомбінату юрист другого плану також навряд зможе створити повноцінний, грізний «антимонопольний молот». Про міністра оборони з «ментів», главу Нацбанку з «інвестбанкірів», міністра енергетики з відти ж, авіабудівника з автоторгівлі, керівника АП і «куратора» АТО з мільярдерів та багато іншого – ви знаєте самі...

Якщо ви не зрозуміли, про що я, якщо не повірили мені сьогодні, не турбуйтеся. Усе це ми з вами побачимо в недалекому майбутньому. Усе ми з вами переживемо, що нам уже «наказано» згори. І всі ми «подорослішаємо» найближчим часом...

Усе буде добре!

Лондон по-київськи в Гідропарку

Київський міський голова Віталій Кличко мріє, аби наше місто стало сучасною технологічною столицею світового рівня. Про це він заявив на телеканалі «NewsOne» під час інтерв'ю з Матвієм Ганапольським у програмі «Ехо України».

Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ

НАВІЩО ЛЕТИТИ НА МАРС?

Під час ефіру Віталій Володимирович сказав, що люди часто запитують: навіщо йому, відомому політику й чемпіону світу, знадобилося крісло мера столиці.

— Моя дружина дала таку відповідь: «Свої амбіції ти поставив вище сім'ї, друзів...», — зізнався Кличко. — Дійсно, доводиться жертвувати часом, який міг би присвятити рідним і близьким. Я звик керуватися відомим принципом: хочеш зробити добре — зроби!

— Але ж ви вже давно себе реалізували, — не вгавав Ганапольський. — З вашими можливостями можна не лише партію створити, а й на Марс полетіти...

— Навіщо на Марс? — зни-зав плечима Кличко. — Мені й

тут добре. Я не прагну летіти до Нью-Йорка, Лос-Анджелеса чи Парижа. Хочу бути в Києві! Мені навіть незрозуміло: чому влітку багато людей виїжджають зі столиці? Це ж — найпрекрасніший час, який можна провести на численних острівках чи Дніпрі. Я в цьому переконався, коли облетів навколо міста разом із держсекретарем міністерства транспорту Німеччини Райнером Бомбою. Показував йому міські об'єкти. Поглядаючи з висоти пташиного польоту, він був дуже вражений нашими краєвидами. На мій погляд, у Києва — колосальний потенціал, який ще не реалізовано.

МІЛЬЙОН ЄВРО ДЛЯ РЯТУВАЛЬНИКІВ

— Дехто критикує мене за те, що я часто перебуваю у закордонних відрядженнях. Однак я використовую свій міжнародний

авторитет, аби розширити контакти з представниками інших міст світу, — каже Віталій Кличко.

За його словами, доволі плідним виявилось торішнє відрядження до швейцарського Давосу. Через півроку після цієї поїздки у Києві запрацював електронний бюджет (у рамках системи Smart City).

— Впровадження електронного бюджету не коштувало місту ні копійки, — наголосив Кличко. — Після моїх поїздок і переговорів у Мюнхені київські рятувальники отримали мільйон євро на спеціальне обладнання для роботи в умовах надзвичайних ситуацій. Завдяки цим відрядженням в українській столиці з'явилися 20 одиниць снігоприбиральної техніки, яку передав німецький уряд.

— Я використовую всі можливості, свої зв'язки та знайомства, аби Київ став сучасним техно-

логічним містом, — запевнив Віталій Кличко.

ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ БАБИНОГО ЯРУ ТА ГОЛОКОСТУ

Під час телефіру Віталій Володимирович повідомив про підготовку до презентації створення меморіалу «Бабин Яр». Він також заявив про необхідність створення меморіалу пам'яті жертв Голокосту.

Він нагадав, що за радянських часів цьому питанню не приділялося належної уваги. «Якщо ми не будемо пам'ятати свого минулого, то робитимемо ті самі помилки. Меморіал повинен бути! Ми повинні розповідати свою історію», — додав міський голова.

ГІДРОПАРК — УКРАЇНСЬКИЙ ДІСНЕЙЛЕНД

Найближчим часом презентують концепцію розвитку Гідропарку.

— У Лондоні є колесо огляду — London Eye. І в українській столиці повинно бути як мінімум таке, як у британській. Я хотів би зробити з Гідропарку «український Діснейленд», — поділився планами Віталій Володимирович.

Він також нагадав, що у Києва — величезний туристичний потенціал: наше місто унікальне за своєю історією, ландшафтом та архітектурою. Тому столична влада сьогодні зосередилася, зокрема, на ефективному розвитку туристичної інфраструктури.

Пуща-Водицький ліс можуть забудувати хокеїсти

Господарський суд відмовив у поверненні місту 29 гектарів лісу, переданого хокейному клубу «Сокіл» за часів Черновецького

Григорій МЕЛЬНИЧУК

Днями стало відомо, що Господарський суд міста Києва розглянув позов заступника прокурора столиці до ТОВ «Хокейний клуб «Сокіл Київ» про розірвання договору оренди на ділянку площею 28,59 гектара на вулиці Миській у Пущі-Водиці й вирішив не повертати землю місту.

Суди щодо цієї ділянки тривають із 2013 року: хокеїсти не завжди вчасно сплачували за оренду, що і стало підставою для судових розглядів. Але корінь проблеми дещо глибший — ідеться про забудову лісу!

27 грудня 2007 року Київрада передала земельні ділянки загальною площею 28,59 гектара в довгострокову оренду на 15 років хокейному клубу «Сокіл Київ» для будівництва спортивно-оздоровчого комплексу з льодовим стадіоном та адміністративною будівлею. Улітку 2008-го було укладено договір оренди, однак ані будувати, ані виконувати інші умови спортсмени не поспішали. Згідно з договором, його можна розірвати в односторонньому порядку за ініціативою орендодавця в тому випадку, коли орендар використовує земельні ділянки не за призначенням, або систематично не сплачує орендну плату (протягом півроку), або порушує строки завершення будівництва. Проте вже після початку провадження у справі, 13-14 липня 2016 року, хокейний клуб виплатив заборгованість у сумі майже

Великі плани: на місці лісу планують збудувати масштабний хокейний центр

2,6 мільйона гривень. Тож суд відмовив прокуратурі в поверненні ділянки місту.

— Ситуація з виділенням кількох ділянок у лісі відома давно, але 2014 року на хвилі Революції Гідності ніхто й подумати не міг, що реально можуть почати рубати ліс, — розповів «Вечірці» Олександр Чепурко, голова ГО «Зелена Оболонь», що опікується збереженням зелених зон у Пущі-Водиці. — Я та інші активні мешканці не хвилювалися, адже всі інстанції запевняли, що у прокуратури залізна позиція. Сьогодні ж це рішення — як сніг на голову: ми не очікували, що таке взагалі може бути.

Нині, за словами Олександра Чепурка, Пуща фактично розірвана між ділками, більшість тамтешніх санаторіїв — у приватних руках, але вони зруйновані, на їхніх місцях майже

нічого не будують. А тут ще й намагаються відірвати такий шматок лісу. Мешканці побоюються, що під виглядом спорткомплексу насправді захочуть побудувати комерційні об'єкти — при тому, що, згідно з детальним планом території, їх не можна там споруджувати.

Київський хокейний клуб «Сокіл» пов'язує з відомим бізнесменом Сергієм Тарутою, якого вважають одним із найбагатших людей України. Водночас були повідомлення, що на колишній базі відпочинку ХК «Сокіл» у Пущі-Водиці, що на вулиці Гамарника, 54-б, у січні лютому 2014 року перебували російські спецпризначенці, котрі перевдягались у форму «Беркуту». Утім, жодної інформації про розслідування цього випадку так і не з'явилося.

факт і коментар

Комунальний сервіс найчастіше вислуховував боржників

Михайло КАМІНСЬКИЙ

Минув рік, відколи у столиці створили КК «Центр комунального сервісу». Нині у восьми районах міста працюють сервісні центри з обслуговування споживачів у сфері житлово-комунальних послуг. Туди вже звернулося понад мільйон киян. У середньому за місяць їм надають майже сто тисяч різних повідомлень. Проблеми містян здебільшого стосуються погашення заборгованості та шляхів її врегулювання (реструктуризації), пільг і субсидій.

Що характерне сьогодні в роботі підприємства? Професійні консультації, чемне ставлення до відвідувачів, швидкість та якість інформування, створення комфортних умов для очікування, мінімальні черги. Про це «Вечірці» розповіла гендиректор комунального концерну ЦКС Катерина Саркісова.

Петро ПАНТЕЛЕЄВ, заступник міського голови:

«Головна мета нового комунального проекту — ліквідувати провал, який існував історично. Більшість негараздів були спричинені недостатньою поінформованістю між двома дуже важливими суб'єктами господарювання — київською громадою та комунальними службами столиці. Ми хочемо, аби завдяки покращенню всієї комунікації (електронної, безпосередньої, особистої) структури ЖКГ стали справжніми партнерами для киян. Сьогодні комунальні служби мають бути чітко орієнтованими на людей. Працівники комунального сервісу повинні враховувати інтереси кожного киянина, котрий чесно сплачує за житлово-комунальні послуги, буквально пестити його.

Глибинна суть цього проекту — зробити фронт-офіс, який акумулюватиме розв'язання всіх питань, пов'язаних із житлово-комунальними послугами, в одному місці, з електронною чергою за принципом «єдиного вікна».

кава
з бульбашками

Лайно звичайне, лайно високе

Вадим ПЕТРАСЮК

У сусіда поверхом нижче зі стелі у туалеті закапала вода. Він прибіг із претензією до нас. Звісно, а до кого ж іще?! Але в нашому туалеті – жодних ознак аварії. Втім, труби ми зашили гіпсокартоном, поверх поклали кахельну плитку. Лишили дверцята – перекривати крани. Свічу ліхтариком і бачу, що волога таки сочиться з товстої чавунної труби – каналізаційного стояка. Ех, прощавай ремонт – доведеться ламати гіпсокартон і кахлі. Викликаю сантехніка і, не чекаючи, починаю розбирати простінок. Намагаюся якомога обережніше – ножиком, тоненькою викруткою, ножівковим полотном. Ніяких молотків!

Жінка постояла за спиною: «Чим допомогти?». Та чим же вона допоможе? Адже я сам ледь розвертаюся – працюю, обійнявшись з унітазом.

Тож вона і пішла. Теж нервує. Сіла за комп'ютер, почала читати новини, аби у такий спосіб трохи заспокоїтися.

За кілька хвилин озивається до мене: – Тут цікава стаття. Про міжнародні відносини. Тобі сподобається – я лишу закладку.

– Угу, – відповідаю, продовжуючи різати гіпсокартон. Часто відпочиваю. У позі «зю» 30-грамова пилочка здається важчою за кувалду. Чую власне важке дихання. Піт в очі.

– Тут таке пишуть, – знову коментує жінка. – Про Путіна. Точніше, про тих, хто його на вернув почати війну в Україні.

Я вже відірвав одну кахельну плитку, вирізав віконечко у гіпсокартоні, мацаю рукою вологу. І собі міркую: протікає спільний каналізаційний стояк, але у моєї квартирі. Чи я мушу за це відповідати перед сусідом чи ЖЕКом?

– Чув такі прізвища – Чемезов, Іванов? Пишуть, що обидва володіють заводами, які роблять усю зброю й вибухівку в Росії. Вони на війні заробляють. Тож і нацькували на нас Путіна. От уже сволота!

– Еге ж, – погоджуюся я через силу, бо в мене, здається, застряг лікоть між трубами.

Нарешті дістаю закладку руку, витираю піт. Каналізаційний бруд з вищих поверхів знайшов притулок у нашій квартирі. Неталан! Пхаю під трубу ганчір'я, аби сусідові дісталося менше.

– Ти ба, що робиться! – знову чую жінчин голос. – Вони взяли курс на зміцнення ШОС. Знаєш, що це?

– Якась шанхайська організація... – озиваюся із-за унітаза.

– Так, – каже жінка, бо, схоже, вже вчиталася. – Створена 2001 року як економічне об'єднання. Входять Китай, Росія і ще чотири азіатські країни. А зараз тягнуть туди ще Індію з Пакистаном й Азербайджан із Туреччиною та Іраном.

Невелика пауза. Заклякту потилицю намагаюся почесати об зливний бачок.

– Уявляєш, ця ШОС вже сьогодні об'єднує 60 відсотків населення Євразії. Але як додадуться Індія з Пакистаном та ще й Туреччина – Європі зі Штатами буде непереливки. Ой, якась фігня у світі!

З цими жінчиними словами я нарешті відділяю останню кахельну плитку. Відділяю невдало – розбивши її і порізавши руку. Виймаю себе із-за унітаза, викручую брудну ганчірку і підстеляю знову під трубу.

Почуваюся між двома потоками лайна – звичайним каналізаційним і... високим міжнародним. З першим допоможе впоратися жеківський сантехнік. З другим...

Хто розпалює війну на «Паркових озерах»?

Чи законно створили ОСББ на території столичного комплексу «Паркові озера» у Дніпровському районі? Чим викликані гострі суперечки між місцевими мешканцями, активістами та керівництвом житлово-експлуатаційної компанії «ІнвестбудГаличина»? Відповідь на це має дати районне управління Національної поліції, яке відкрило кримінальне провадження за статтею 356 КК (самоуправство). Поки триває слідство, «Вечірка» звернулася до конфліктуючих сторін і провела незалежне журналістське розслідування.

«У ЧОРНОМУ ПІАРІ ЗАЦІКАВЛЕНІ КОНКУРЕНТИ»

Житловий комплекс «Паркові озера» опинився в епіцентрі скандалу, пов'язаного зі створенням ОСББ (об'єднання співвласників багатоквартирних будинків). Чим це викликано? Хто і чому ініціював відкриття кримінального провадження проти мешканців, які проживають на вулиці Воскресенській? На ці та інші запитання «Вечірки» відповідає директор житлово-експлуатаційної компанії «ІнвестбудГаличина» Андрій Крупа.

– Андрію Романовичу, що змусило вас звернутися по захист до Національної поліції?

– Насправді ЖЕК не має жодного стосунку до кримінального провадження, в якому йдеться про незаконне створення ОСББ на вулиці Воскресенській. Про це засвідчив слідчий Сергій Ткаченко: у відповіді на наш запит він зазначив, що «ТОВ «ІнвестбудГаличина» не є ініціатором звернення до Дніпровського управління поліції...». Дезінформація про те, що нібито ми виступили за відкриття кримінального провадження, спрямована на дискредитацію нашої компанії. Певна група осіб цілеспрямовано і планомірно розповсюджує недостовірні повідомлення у соцмережах.

– З чим же подачі відкрили кримінальне провадження?

– Як нам стало відомо, ці заяви ініціював власник однієї з квартир ЖК «Паркові озера» – Костянтин Бойко, якого місцеві активісти вважають нашим адвокатом. Насправді ж він ніколи не був співробітником нашої компанії і не представляє інтересів «ІнвестбудГаличини». Раніше Бойко справді співпрацював з нами на підставі угоди на безоплатній основі: протягом півтора місяця надавав консультативні послуги щодо роботи з боржниками.

– Тоді незрозуміло, як цей конфлікт узагалі виник?

– Усі ці процеси пов'язані з інсинуаціями навколо житлового комплексу «Паркові озера». А це – десять багатопверхівок, 1970 квартир. Зверніть увагу: кількість мешканців, яких ми обслуговуємо, – понад 4000 чоловік, а число тих активістів, котрі проти нас виступають, – не більше 10–15. Саме ця невеличка група й намагається створити ОСББ, киваючи на норми Закону «Про особливості здійснення права

Мешканців цікавить не політика, а умови для комфортного життя

власності у багатоквартирному будинку». Хоча ще раз наголосити на тому, що кримінальне провадження проти цієї групи розпочато з ініціативи самих мешканців багатоквартирних будинків. Вони повідомляють, що не надавали згоди на створення чотирьох ОСББ: «Воскресенська, 12-б», «Воскресенська, 12-в», «Воскресенська, 12-г», «Воскресенська, 14-б».

– У чому ж тоді місцеві активісти звинувачують вас?

– Вони висловлюють безпідставні претензії щодо проведення зборів, які відбулися

ЖК «Паркові озера», побоюються підвищення тарифів та непрофесійного управління у разі зміни керуючої компанії. У зв'язку з цим на наших зборах обговорювали питання, що стосуються всіх мешканців ЖК «Паркові озера». Наша компанія не отримала повного комплексу документів, які б свідчили про легітимність створення ОСББ (протоколи, статут тощо).

– Не погоджуєтесь зі створенням ОСББ?

– Закон є закон! На запити новостворених ОСББ ми надаємо всю необхідну технічну

Всі мешканці будинку ризикують стати заручниками некомпетентних дій активістів. Своєчасний початок опалювального періоду теж під питанням. Крім того, в ОСББ не передбачено субсидій, які держава надає пенсіонерам, багатодітним та іншим пільговикам. На жаль, на всі ці «дрібниці» активісти чомусь не звертають уваги і не бажають цим займатися.

16 червня 2016 року. Ці збори були організовані та проведені з ініціативи мешканців комплексу та за підтримки керуючої компанії «ІнвестбудГаличина» для вирішення питань щодо подальшого управління житловими будинками, а також висвітлення інформації з обслуговування всього комплексу. Для цього є законні підстави. Нас підтримали небайдужі співвласники будинків на вулиці Воскресенській: вони виступають проти розколу цілісності комплексу

документацію та бухгалтерські звіти про використані кошти. Виникає питання: чому активістів ці дані не цікавлять? Навіщо вони заявляють, що ми не надаємо документів? Мені відомо, що серед них є безробітні, які за допомогою ОСББ хочуть працевлаштуватися у своїх будинках. Вони вимагають, щоб «ІнвестбудГаличина», як керуюча компанія, передала їм в управління будинки на вулиці Воскресенській – 12-б, 12-г та 14-е. Але ж спочатку потріб-

но провести збори мешканців багатоквартирних будинків і двома третинами голосів вибрати свою форму правління: або зробити ставку на іншу керуючу компанію, або створити власне самоуправління (ОСББ). А якщо таких протоколів зборів немає, то про що ж тоді говорити? Ще одна проблема: для повноцінного обслуговування будинку потрібно укласти відповідні угоди з «Київенерго» та «Київводоканалом», а це справа не одного місяця. Всі мешканці будинку ризикують стати заручниками некомпетентних дій активістів. Своєчасний початок опалювального періоду теж під питанням. Крім того, в ОСББ не передбачено субсидій, які держава надає пенсіонерам, багатодітним та іншим пільговикам. На жаль, на всі ці «дрібниці» активісти чомусь не звертають уваги і не бажають цим займатися.

– Чому ж тоді «ІнвестбудГаличина» не проводить роз'яснювальної роботи серед тих мешканців, які виступають проти вас?

– Насправді ми зустрічаємося з ними щотижня по кілька разів. І навіть відреагували на публічне звернення активістки Тетяни Лавриненко до міністра внутрішніх справ. Вона заявила, що саме з вини «ІнвестбудГаличини» будинки на вулиці Воскресенській, які входять до ЖК «Паркові озера», начебто доведено «до плачевного стану». У відповідь на її скаргу контролюючі органи організували перевірку – разом з нами спустилися у підвали для огляду комунікаційних мереж. Результати цієї перевірки зафіксовано на відео- та фотозйомках, розміщених на сайті нашої

Чого вимагають активісти від керівника ЖЕКу «ІнвестбудГаличина» Андрія Крупи?

компанії. Як з'ясувалося, всі дані, наведені у листі пані Лавриненко до очільника МВС, не відповідають дійсності. «Паркові озера» були й залишаються одним із найкращих житлових комплексів у Києві. Про це свідчать відгуки і численних мешканців, і забудовника. Також хотілося б зазначити: ми обслуговуємо понад 20 багатоквартирних будинків у різних районах Києва. Досі на нашу компанію ніхто з мешканців не скаржився.

– Навіщо ж тоді зчинили таку бучу?

– Є підозра, що у чорному піарі зацікавлені конкуренти. Не виключено, що дехто робить ставку на іншу керуючу компанію для обслуговування «Паркових озер». Найбільше мене непокоять замовні публікації у соцмережах – їх розповсюджують мешканці, які

проживають на вулиці Воскресенській у будинках 12-г та 14-с. Дійшло до того, що нас навіть звинувачували у відмиванні коштів шляхом закупівлі віників: мовляв, за кожен з них буцімто заплатили аж 3000 гривень. Цю дезінформацію вже спростували інвестори керуючою компанією: провели внутрішнє розслідування й надали офіційні відповіді скаржникам. Проте на порядку денному залишаються питання: якими є мотиви скаржників-активістів? Чий інтереси вони насправді люблять? У зв'язку з цим звертаюся до мешканців багатоквартирних будинків із проханням: знайдіть час і з'ясуйте, хто ж це так рветься керувати вашим будинком, а отже – і частково вашим добробутом...

Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ

ДУМКИ ВГОЛОС

Марія СТЕПАНОВА, активістка, голова правління ОСББ на вулиці Воскресенська, 12-г:

«Будемо долучати докази до справи»

– Кримінальне провадження проти активістів, які ініціювали створення ОСББ, було розпочато 23 червня 2016 року за статтею «самоуправство». Ініціатор звернення до правоохоронних органів – адвокат Костянтин Бойко, який діє від імені ТОВ «ІнвестбудГаличина» на підставі договору про надання юридичної допомоги. Ця заява стосувалася лише одного ОСББ, проте у кримінальному провадженні фігурують уже дві юридичні особи: ОСББ «Воскресенська 12-а» та ОСББ «Воскресенська 12-в». На нашу думку, слідчі безпідставно зробили вилучення документів у п'яти юридичних осіб на території житлового комплексу «Паркові озера» (компанія «ІнвестбудГаличина»). За цією справою нас ще ніхто не викликав і не допитував. Виникає підозра, що керуюча компанія хоче використовувати цю ситуацію у власних інтересах: затягуватиме час, коли ми переходитимемо на самоуправління, надсилаючи інформацію про кримінальне провадження монополістам та надавачам послуг. У свою чергу, п'ять ОСББ також подали колективну заяву проти керівництва «ІнвестбудГаличина»: ми, активісти, підозрюємо його у шахрайстві та підготовці до скоєння злочину. Будемо долучати докази до справи.

Ірина ТРОХИМЕНКО, мешканка будинку на вулиці Воскресенська, 14-д:

«Дехто прагне захопити наші будинки»

– У нашому будинку є активісти, які теж намагалися створити ОСББ, але безрезультатно. Коли ми поспілкувалися, то зрозуміли, що серед них немає компетентних осіб, здатних ефективно обслуговувати наші квартири. Вони не знають елементарного: як гасити борги чи захищати наші права у суді. Замість отримання відповіді на ці питання мені навіть погрозували судом. Хіба ж це управлінський підхід? Справжні управлінці налаштовані на конструктив, а не на розповсюдження негативу через соцмережі. Навіщо очорнювати забудовників? У нас – один із найкращих житлових комплексів: і дитячі майданчики, і комунікації у прекрасному стані. Незважаючи на це, протягом року у Фейсбук триває масована атака на компанію «ІнвестбудГаличина». Таке враження, що дехто прагне захопити наші будинки. Для чого, скажімо, на одному із сайтів розмістили фото керівника нашого ЖЕКу у чорній рамці? Відверто кажучи, я не розумію: навіщо активісти, які проживають по сусідству, виливають стільки бруду? Вони ж самі тут живуть! Якщо у когось є якісь підозри, будь ласка, звертайтеся до суду.

Київ робить ставку на «дорожнє диво»

Прості рішення здатні зберегти життя людей і зробити місто привабливішим

Григорій МЕЛЬНИЧУК

Минулого року у Києві на дорогах загинуло 129 людей, ще 1950 отримали травми в ДТП, загальна кількість яких склала майже 36 тисяч, а дитячий травматизм на дорогах зріс за рік аж на 400 відсотків. Таку статистику оприлюднив заступник голови КМДА Олексій Резніков під час зустрічі з експертами з безпеки дорожнього руху. Місто робить помітні кроки, аби зменшити аварійність, – ремонтуються дороги, впроваджуються сучасні технології на пішохідних переходах. Але дуже багато простих рішень ще попереду.

ЯК ЗМЕНШИТИ СМЕРТНІСТЬ В ДТП

Такі захисні боларди для зупинок громадського транспорту пропонують київські активісти

«Життя людини – найважливіше» – така політика є стандартом у розвинених країнах. Ось, наприклад, Vision Zero – концепція нульової смертності на дорогах, що швидко поширюється у Європі. Головна мета цього підходу: водії – теж люди, вони схильні помилятися, ДТП траплятимуться і далі, але через організаційні та інженерні рішення можна зменшити травматизм і смертність.

– Ми вивчаємо досвід Нідерландів щодо запровадження концепції нульової смертності в ДТП, адже в цій країні одні з найнижчих показників смертності у ДТП у Європі, – зазначив заступник голови КМДА Олексій Резніков. – Адаптувавши її до наших реалій, ми зможемо швидко знизити цей показник безпеки вулиць, адже Київ – місто, де ця проблема стоїть найгостріше.

Започаткували Vision Zero у Швеції ще 1997-го, і за 15 років шведам вдалося скоротити смертність у ДТП удвічі. Згодом концепцію Vision Zero перейняли Велика Британія і Нідерланди, тому саме такий підхід може бути застосовано і в Києві. А первинний аналіз ситуації з безпекою дорожньо-транспортної інфраструктури допоможе здійснити новий проект в рамках KyivSmartCity – «Розумні дороги» (rozumnemisto.org).

Кругові розв'язки, де зведено до мінімуму небезпечні маневри, розробили інженери Нідерландів.

– В його основі – відкриті дані поліції щодо місць, де відбуваються ДТП, – пояснив «Вечірці» ініціатор проекту Сергій Єфимов. – Після виявлення найбільш проблемних місць ми залучатимемо європейських

транспортних експертів, аби за сучасними принципами проектування модернізувати наші дороги. Проект розпочався не з Києва – до нього підключені вже Маріуполь, Бердичів, тепер, після перемоги на хакатоні-1991, він пошириться на столицю.

ЗАХИСТ ЗУПИНОК І ОСТРІВЦІ БЕЗПЕКИ

А ось ще одне рішення, що має реально підвищити безпеку вже пасажирів громадського транспорту, кияни поки підтримують не вельми активно. Багато хто чув про ДТП на проспекті Степана Бандери (колишній Московський), де у тролейбусну зупинку на великій швидкості врізалася автівка, загинула жінка. Такі пригоди, на жаль, не поодинокі – вже понад два місяці як активісти ГО «Інститут успішного міста» зареєстрували петицію про встановлення на зупинках захисних конструкцій.

– Невисокі металеві стовпчики-боларди, які огорожують зону очікування, – простий і надійний спосіб уникнути ситуацій, коли зупинка може перетворитися на «братську могилу», – пояснила «Вечірці» цю ініціативу, голова ГО «Інститут успішного міста» Анастасія Руденко. – За міжнародними стандартами, відстань між стовпчиками має бути 1-1,5 метра, що забезпечує вільний прохід пасажирів, в тому числі на візках, але уникає потрапляння на зупинку некерованої автівки.

Острівці безпеки навіть на вузьких вулицях – так роблять у багатьох містах Швейцарії

Що ж до таких очевидних засобів запобігання ДТП із пішоходами як острівці безпеки – поки їх в Києві годі шукати, це скоріше виключення, а ось нерегульований перехід через шість смуг інтенсивного руху – не рідкість. До речі, в європейських містах острівці безпеки – норма, навіть для мало-завантажених вулиць шириною у дві смуги в різних напрямках.

КРУГОВІ ПЕРЕХРЕСТЯ І ЗОНИ «30 КМ/ГОД»

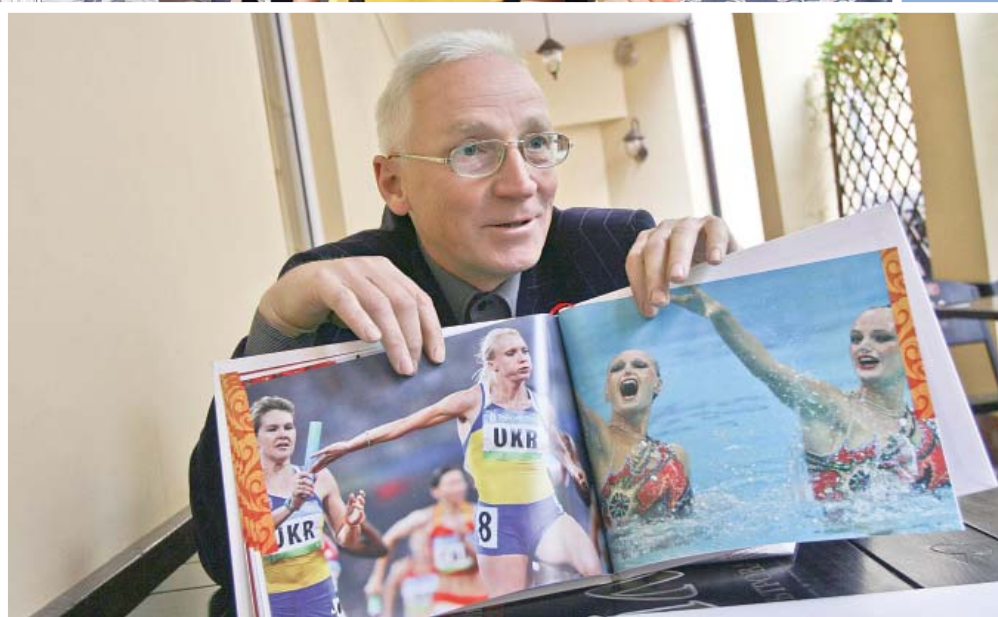
У дорожній інфраструктурі Vision Zero упроваджують, в першу чергу, за допомогою елементів, котрі дозволяють уникнути важких наслідків при ДТП (відбійники між зустрічними напрямками, безпечні обочини, паси безпеки, велошлеми тощо) та рішень, що фізично не дозволяють водіям перевищити швидкість або небезпечно маневрувати.

Серед найпоширеніших – звуження смуг руху (тоді водії ведуть себе обережніше), перехрестя з круговим рухом (немає можливості розвинути велику швидкість на довгій прямій через перехрестя), підняті до рівня тротуару пішохідні переходи (фактично дуже широкий «лежачий поліцейський») і, звісно ж, обмеження швидкості. У населених пунктах Євросоюзу стандартом є 50 км/год (а не 60 км/год, як в Україні, а ще плюс можливість перевищення на 19 км/год, за що покарання – лише попередження), а у житлових зонах – 30 км/год. Лідером запровадження зон обмеження «30 км/год» є Париж: вони діють на третині вулиць міста, всього є понад 70 таких зон, а цими днями їх кількість ще збільшилася.

Міська влада продовжує розчищати виходи з метро: від МАФів на «Лісовій» залишилася купа брухту.

Поверніть наші гроші! Вкладники збанкрутілого банку «Михайлівський» заблокували Хрещатик, вимагаючи розслідування.

Княжна Анна пануватиме на Львівській площі

Незабаром Львівська площа змінить свій звичний вигляд на більш європейський. Зробити це допоможе перший проект у рамках соціально відповідального бізнесу. Втілити його взявся Павло Морозов – власник ресторану, що на Львівській площі.

У центрі тутешнього скверу замість нинішньої клумби, яку в народі прозвали «салатницею», посіють траву та прокладуть доріжки. Використають прийняту в Європі плитку великого розміру традиційного сірого кольору. Висадять дерева та кущі.

Планується встановити паркову скульптуру княжни Анни Ярославівни – середньої дочки Ярослава Мудрого, дружини французького короля Генріха I, королеви Франції, виготовлену скульптором Костянтином Скритутським. Також зроблять невеликий променад з місцями для відпочинку, для чого встановлять додаткові лавочки зі спинками та без, із виходом на вулицю Січових Стрільців. Причому декілька сидінь оснастять сонячними панелями для підзарядки телефонів, а вся ця територія буде безкоштовною зоною Wi-Fi.

Замінять і ліхтарі – їх планують поставити висотою 4,5 метра зі світлодіодними лампами. Отож ця паркова зона буде світлою і комфортною вдень і вночі.

Фінансують оновлення зеленої зони виключно з приватних коштів – проектні роботи оплатив Павло Морозов, а благоустрій виконують за сприяння благодійного фонду «Майбутній Київ».

Микола ПАЦЕРА

коментар для «ВК»

Сергій КРУТЬ, заступник директора КП з утримання зелених насаджень Шевченківського району:

– Реконструкція скверу на Львівській площі – перший такий масштабний проект із залученням приватного капіталу. Раніше деякі підприємці допомагали нам фінансово з висадкою дерев, благоустроєм, облаштуванням дитячих майданчиків, але то були менші обсяги. В даному випадку фінансування всієї реконструкції бере на себе громадська організація «Київський велотрек», керівником якої є Павло Морозов, а наші працівники виконують весь обсяг робіт.

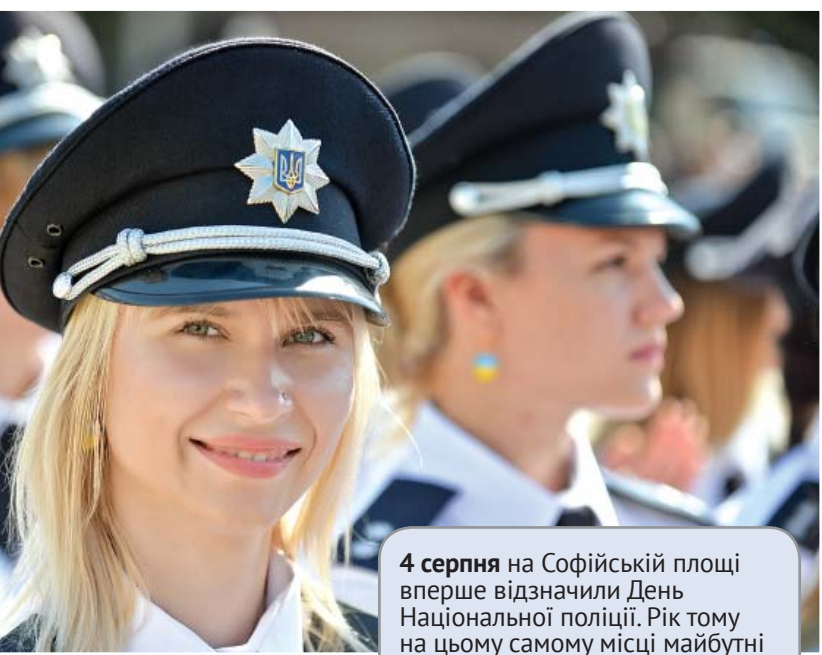

«Олімпієць у кожному». На станції метро «Олімпійська» демонструють роботи відомого спортивного фотожурналіста Михайла Чернічкіна.

На Майдані Незалежності ремонтують улюблений киянами «Каскадний» фонтан, пошкоджений під час Революції Гідності.

4 серпня на Софійській площі вперше відзначили День Національної поліції. Рік тому на цьому самому місці майбутні правоохоронці склали присягу.

Такий вигляд має так звана стометрівка – стихійний ринок біля станції метро «Святошин», де нещодавно демонтували незаконні МАФи.

У Національному історико-меморіальному заповіднику «Бабин Яр» упорядковують територію й облаштовують «Алею Праведників» та «Алею Мучеників». Зокрема на спомин про загиблих ромів розмістять декоративну композицію «Циганська кибитка».

Фото Миколи ПАЦЕРИ, Олексія ІВАНОВА, Бориса КОРПУСЕНКА та Павла ПАЩЕНКА

Ярослав КЕНДЗЬОР:

«Біля нас завжди крутилися сексоти»

На зорі Незалежності він був одночасно і народним депутатом, і тележурналістом: висвітлював політичні події, в яких брав безпосередню участь. Має унікальний і багатий відеоархів – понад 750 відеокaset, а це – близько 2300 годин запису найважливіших історичних моментів, пов'язаних із боротьбою за нашу державність. Опираючись на свої архіви, Ярослав Михайлович веде телепередачу «Уроки історії» на парламентському телеканалі «Рада». Сьогодні він – в гостях у «Вечірки».

– Ярославе Михайловичу, які події, на ваш погляд, передували проголошенню Незалежності України?

– Перший крок у цьому напрямку зробили Балтійські республіки, які виступили за відновлення своєї незалежності. Я був очевидцем тих подій у січні 1991-го, перебуваючи у Вільнюсі разом із Михайлом Горинем і Ларисою Скорик. Ми на власні очі бачили, як литовці виборювали власну державу. Вони віддавали своє життя, захищаючи телецентр, Будинки преси та Сейм (парламент) від штурму радянських військ. Після поховань 14 литовських героїв ми поверталися потягом до Львова. Пам'ятаю, як у купе розмірковували про долю України. Горинь тоді сказав, що наша Верховна Рада зможе проголосити Незалежність десь через 2–3 роки. Я тоді вважав, що його прогноз – дуже оптимістичний. Але демократичні процеси по всій території СРСР почали розгортатися доволі швидко.

– Звідки ви дізналися про серпневий путч у Москві?

– Вранці 19 серпня 1991 року зателефонував зі Львівської обласної ради черговий. Там зібралися члени президії обласної та народні депутати від Львівщини. Ми дізналися про створення так званого Державного комітету з надзвичайного стану. Після обговорення оприлюднили звернення до мешканців Львівщини щодо московських подій. Я відразу полетів до Києва. На той час народні депутати перебували у відпустці. Голова Верховної Ради УРСР Кравчук не зміг зібрати членів Президії Верховної Ради.

– Чому Леонід Макарович зваликав зі скликанням Верховної Ради УРСР?

– Я також запитав його про це. Він мені сказав, що не знав достовірної інформації про те, як саме розвиваються події у Москві, Ленінграді та в інших регіонах Союзу. На той момент

у нас не було гарантії, що зможемо ухвалити Акт проголошення Незалежності України. Парламентську більшість представляла прокомуністична «група 239», яка хотіла підтримати путчистів. У такій ситуації скликання позачергової сесії виглядало небезпечним. Лише пізніше я був змушений визнати тактичну мудрість Кравчука, який дочекався перемоги над путчистами у столиці РФ. Пам'ятаю, як ми в Києві на площі Жовтневої революції (нині Майдан Незалежності) прикріпили до радіоприймача гучномовець і слухали виступ Бориса Єльцина у Москві. Проте Президія Верховної Ради УРСР відмовлялася оприлюднювати заяву депутатської групи «Народна Рада» щодо засудження антидержавного перевороту. Лише 22 серпня було ухвалено офіційну заяву про події у РФ і визначено дату скликання надзвичайної парламентської сесії 24 серпня 1991 року.

В ті радісні хвилини 24 серпня 1991 року мало хто у Верховній Раді усвідомлював, що найскладніші проблеми розбудови новітньої України тільки розпочинаються. Вони, до речі, тривають і досі.

– Які настрої панували серед народних депутатів у серпні 1991-го?

– Ми остерігалися, що на Київ підуть танки. У військах, які дислокувалися на території УРСР, були наші однодумці. Ще під час путчу нам повідомляли, як до Бориспільського аеропорту прибували військово-транспортні літаки з російськими десантниками. Тоді Народна Рада домагалася

зустрічі з генералом Чечеватовим – командувачем Київського військового округу. Під час нашого зібрання в Будинку офіцерів він категорично відмовився від відеозапису. Я тоді схитрував: зняв відеокамеру з плеча і поставив її на стіл, не вимикаючи запису. Відверту симпатію до позиції Народної Ради демонстрував лише генерал Костянтин Морозов, який згодом став першим міністром оборони України.

– Ви були серед тих депутатів, які вважали, що 24 серпня відбулося не проголошення, а відновлення Незалежності. На чому базується така позиція?

– Ми мали свою державність, починаючи з часів Київської Русі і закінчуючи Українською Народною Республікою. На превеликий жаль, більшість Верховної Ради не погодилася з тим, що наше державотворення розпочалося ще з Володимира Великого. Дебати, які вирували у парламентській залі,

закінчилися проголошенням Незалежності. Над цим історичним документом працювало багато моїх колег: Левко Лук'яненко, В'ячеслав Чорновіл, Дмитро Павличко, Іван Заєць, Михайло Косів... Треба віддати належне й Леоніду Кравчуку, який поставив це питання на голосування. До сесійної зали занесли величезне синьо-жовте полотнище і накрили ним стіл Президії Верховної

Ради УРСР. Окремо Дмитро Чобіт приніс інший синьо-жовтий прапор: його доставили із Москви, із площі, на якій Єльцин зачитав «Звернення до громадян Росії» і назвав дії путчистів «антиконституційним переворотом». Пізно увечері, о 21.30, біля трибуни Верховної Ради імпровізований хор депутатів виконав дві пісні: «Ой у лузі червона калина...» та «Ще не вмерла України...».

– «Компетентні органи» за вами часто стежили?

– Постійно. Добре знали, що ми з Чорноволом та іншими друзями в обідню перерву часто збиралися у кафе на вулиці Саксаганського. Щоразу біля нас крутилися сексоти. Ми навіть глузували: мовляв, повільніше треба говорити, щоб вони встигали записувати.

– У далекому 1991 році вас, як і багатьох інших депутатів, надихнули подвиги литовських захисників, які виборювали державність. Чому ж ми й досі не живемо так, як у країнах Балтії?

– Чому? Одвічне риторичне запитання. Ми ще борсаємося у пострадянському болоті, погрузли в корупції та хабарництві. Тоді, як у державах Балтії провели необхідні реформи, вступили до Євросоюзу та НАТО. В їхніх парламентах не лунає іноземна мова, як у нас. На жаль, рівень свідомості нашого виборця такий, що дозволяє делегувати повноваження злодіям і корупціонерам. Нам треба обирати таку владу, яка справді захищає інтереси народу. Але сам народ до цього ще має дозріти...

Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ

Незалежна Україна: ключові моменти

Гривня – від потрясінь до тривожного очікування

ЯК БУЛО

У 1992-му, коли минув рік після проголошення Незалежності України, єдиною законною валютою став український карбованець. Оскільки країну лихоманило від інфляції (3000 відсотків), то карбованець дуже знецінився. 25 серпня 1996 року Президент Леонід Кучма підписав Указ «Про грошову реформу в Україні», відповідно до якого ввели в обіг гривню. Реформу провели за два тижні. Відтак єдиним законним засобом платежу на території України стала гривня. Хліб знову коштував копійки, пляшка горілки – трохи більше трьох гривень. Офіційний курс долара становив близько 1,9 гривні.

Економічна криза 1998 року стала великим потрясінням для українців – курс долара в обмінниках піднявся удвічі. Початок другого тисячоліття приніс Україні позитивні економічні зрушення. Вперше за часи Незалежності спостерігалось економічне зростання, а жорстка

фінансова політика Нацбанку дозволила стабілізувати курс національної валюти. У 2000 році курс долара склав 5,5 гривні. Наступний період коливань припав на 2009 рік – курс збільшився до 8 гривень, а потім – в 2014-2015-х роках – від 14 до 25 гривень.

ПЕРСПЕКТИВА

Цьогорічний період традиційної літньої стабільності курсу національної валюти змінився невеликим коливанням. Цифри в обмінниках повільно поповзли вгору, і українці захвилювалися, що буде з гривнею восени. На думку президента Українського аналітичного центру Олександра Охріменка, сьогодні курс вирівнюється, тож на позначці 27 гривень за долар може і завершитися рік:

– Рятують нас гроші «гастарбайтерів» – українців, які працюють за кордоном. І якщо цей фінансовий потік не буде зменшуватись, то ми залаємо всі наші

«дірки». Тому що сьогодні експорт, на жаль, показує «мінус», і він буде триматися на цій позначці – якихось причин для зростання експорту немає. Прямих іноземних інвестицій теж немає, а ось гроші заробітчан дуже доречні. Державі хоч бери та й гасла розвішуй: «Усі – на заробітки в Європу!».

Що тишить, то це уповільнення темпів зростання інфляції. Цьогоріч вона буде десь відсотків 20-25, а не 40, як у минулому. Люди стали менше купувати продуктів – і це, так би мовити, згладжує ціни. Дійсно, продавці змушені стримувати зростання цін, оскільки розуміють: якщо сьогодні піднімуть їх, то взагалі не продадуть товар...

Дружна сім'я бореться з недугом

Модель, яка стала матір'ю-героїнею

Ірина Арсентьєва народила 12 дітей. Сьогодні вона бореться з важкою недугою і потребує допомоги

Микола ПАЦЕРА

Таких жінок як киянка Ірина Арсентьєва, котра народила та виховує 12 дітей, в Україні дуже мало. Сьогодні у цій родині – біда.

РАЗОМ БОРЮТЬСЯ ЗА МАМИНЕ ЗДОРОВ'Я І ЖИТТЯ

Під час чергової мамографії в Ірини виявили пухлину в грудях. Влітку минулого року їй діагностували рак лівої молочної залози другої стадії. Навіть лікарка Київського онкологічного центру, дізнавшись, що в неї 12 дітей, не стрималася: «Ой, яка ж біда! Але ви тримайтеся». І направила до хіміотерапевта. А там – конвеєр таких хворих, на котрих дивляться не як на людей, а як на касовий ордер. Бо коли Ірина хотіла розпитати про хворобу, то їй вручили роздрукований список ліків і сказали: «Як купите – приходьте».

Коли Ірина розповіла про свій діагноз чоловікові, він міцно обійняв її за плечі, поцілував і сказав: «Ми ще багато чого не зробили. Нам потрібно виховати дітей. Ми – сильні й разом перемаємо». Порадившись, вони вирішили про все розказати дітям. Ті теж підтримували маму, як могли. Всі разом вирішили не здаватися, а боротися за мамине здоров'я і життя...

«Я ВАМ АПЛОДУЮ!»

Доля виявилася немилосердною до Ірини з молодих літ. В юності вона здійснила свою мрію – стала моделлю столичного будинку мод «Хрещатик». Та ще й зуміла закохати в себе красеня-саксофоніста Стаса з Національного президентського оркестру, з яким побралися через три місяці після знайомства. Але невідомо, за які гріхи доля приготувала цій жінці тяжкі випробування.

Вони зі Стасом дуже хотіли малят, проте лікар виніс свій вирок: «Дітей у вас не буде, тому що маєте різні резус-фактори». Почувши це, Ірина довго плакала. Та все ж молодята двічі ризикнули і обидва – видкиді. Та Господь... змилюється. На шостому місяці вагітності жінка ще виступала на показі мод у Ялті, де її начальник, не знаючи про «цікаве» становище моделі, зауважив, що їй треба сісти на дієту. Коли

ж Ірина прийшла до поліклініки, щоб стати на облік, лікар схилив перед нею голову і сказав: «Я вам аплодує!». Згодом юна мама народила свою «первісточку» Ілонку в сьомому пологовому будинку Києва. Такого щасливого Стаса вона не бачила ні до того, ні після. Він буквально носив їх обох на руках, весь час підміняв дружину, доглядаючи крихітку. Кілька місяців по тому Ірина пішла на роботу вже в інше модельне агентство і знову відчувала вагітність. Після народження Марійки вона також зразу вийшла на покази, оскільки мала ідеальну фігуру...

Потім дітки стали з'являтися, як із рога достатку: Ельвіра, Станіслав, Ростислав, Святослав. Коли ж утворився потрібний «баланс», вони з чоловіком вирішили, що дітлахів достатньо – треба їм давати раду. Ірину перестали запрошувати на покази, тож вони жили на гроші Стаса у старій батьківській двокімнатці. Згодом подружжю захотілося маленької донечки. На світ з'явилася Яночка. А через два роки – Сюзанна, потім Симона, Річард, Лев. У сьомому пологовому навіть жартували з Ірини: «У вас тут уже робоче місце».

ОДУЖАТИ І ПОЇХАТИ НА МОРЕ

Та прийшли скрутні часи, коли навіть у президентському оркестрі чоловіку стали затримувати зарплату. Стасу довелося підробляти охоронцем, сторожем, експедитором, продавцем сорочок... І хоча допомагали родичі та друзі, все ж такі сім'я ледве зводила кінці з кінцями. У 2004 році місто виділило цій родині трикімнатну квартиру. Так вони й жили дружною родиною, радіючи всьому. Сьогодні – думки про одне: як виборсатися з біди?

Благодійність

Григорій КОЛОДАЧ, директор благодійного фонду «Квітна»:

– Коли ми дізналися про долю Ірини Арсентьєвої від одного з наших співробітників, то відразу ж вирішили їй допомогти. Ця жінка – незламної волі, сильної енергії, великої доброти. Не буду називати точні суми, які нам вдалося для неї зібрати на проведення двох операцій та реабілітацію, скажу лише, що це – сотні тисяч гривень. Разом ми змогли зупинити страшну недугу, тепер потрібно зробити все для закріплення результату, тож стану в пригоді кожна гривня і копійка.

Просимо всіх небайдужих надсилати кошти на рахунок: №26002056215903 у столичній філії ПАТ КБ «ПриватБанк» в м. Києві. МФО 380269, ЄДРПОУ 40395596. Або на рахунок Ощадбанку: №26003301323754, МФО 322669, ЄДРПОУ 40395596. Благодійна організація «Благодійний фонд «Квітна».

Лікування раку коштує дуже дорого. На допомогу прийшли добрі люди з благодійного фонду «Квітна». Вони розповсюдили інформацію про Ірину Арсентьєву в соцмережах та ЗМІ і таким чином змогли зібрати потрібну на операцію суму. Нині Ірині потрібні кошти на реабілітацію, адже необхідно завершити курс хіміотерапії, який триватиме до грудня, а ще протягом трьох місяців пройти 33 сеанси променевої терапії.

– Вибачте, що довелося звертатися по допомогу до газети, – сором'язливо сказала розчулена Ірина. – Просто ми з чоловіком (Стас змушений був узяти на себе всі сімейні клопоти) не в силі самі впоратися з цією бідю. А залишити сиротами 12 дітей (старшим 19, 20 і 22 роки), які ще не працюють, я не маю права. Вони в мене дуже хороші – слухняні, чуйні, працюють. Хоча, звісно, у кожного свій характер. Старші – Ілонка, Маруся та Ельвіра, як і ми з чоловіком, хочуть мати педагогічну освіту, тож сумлінно навчаються і живуть самостійно утьрох на старій нашій квартирі. А от найменші – Симона, Річард і Лев – зовсім інші. Вони вимогливіші, сучасні.

Ірина зізнається, що не має права показувати, як їй боляче, або впадати в депресію, адже повинна виростити джужину дітей...

А вони ж так люблять її і підтримують, як тільки можуть. У цьому ми переконалися, завітавши до цієї неординарної київської родини. Малята навперобі їй розхвалювали, яка в них хороша мама – і казочки читає, і смаколики та іграшки купує. Навіть найменший трирічний Левик, сидючи у мамі на колінах, по-дорослому розмірковував: «У мами є вава. І я її отак глазу, щоб не боліла. Вона скоро видужає, і ми поїдемо на море»...

здоров'я

Амброзія наступає. Лікуємося правильно

Як повідомляють читачі «Вечірки», зарості цієї небезпечної рослини є біля станцій міської електрички «Вишгородська», «Зеніт», «Троєщина», «Сирець», «Рубежівська», а також у Гідропарку, на Осокорках і Позняках. Квітне амброзія аж до жовтня. «Вечірка» попросила поради в алерголога-імунолога, кандидата медичних наук Тетяни Бондаренко.

– Найпоширенішими симптомами, які викликає пилок амброзії, є нежить, свербіж і почервоніння очей, слезотеча, дериння в горлі, кашель або хрипи, свербіння шкіри. Усунення алергену – це перший пункт плану боротьби з будь-яким видом алергії, – розповідає Тетяна Миколаївна. – Антигістаміні, гормональні ліки, препарати кромогліциєвої кислоти здатні значно зменшити симптоми, але вони не позбавляють від алергії, і недуга може повернутися.

Правильне харчування – одна з найважливіших складових лікування будь-якої алергії. Спеціальна дієта для хворих, які реагують на пилок амброзії, ґрунтується на перехресній алергії (специфічна реакція організму на декілька алергенів, що мають схожу будову). При цьому людина, котра реагує на один подразник, може мати такі самі симптоми й на інші речовини.

Перехресна алергія зазвичай пов'язана з подібним набором амінокислот у різних алергенів: наша імунна система починає їх плутати. У разі алергії на амброзію перехресні властивості мають кавун, диня, кабачки, огірки, банани, мед, насіння соняшника. Якщо вживати ці продукти, алергени яких за своєю будовою схожі на алергени амброзії, може виникнути також харчова алергія. Алергічні реакції викликають переважно сирі овочі, фрукти та ягоди. Це пов'язано з тим, що їх білки-алергени легко розкладаються під час нагрівання, тому відбувається тільки місцева реакція.

Основні симптоми: подразнення та свербіж губ, рота, горла; невеликі набряки. У разі контакту зі шкірою можливий висип. Перехресна алергія на днину може виявитися серйознішими симптомами: біль у шлунку, пронос або блювання. Така алергічна реакція минає протягом години після усунення контакту з алергеном. Для цього прополощіть рот, умийтеся, випийте чистої води, промийте ділянку шкіри, що контактувала з подразником.

Чимало джерел радять народні засоби. Однак треба враховувати, що деякі трави (полін, аптечна ромашка, череда, мати-й-мачуха, оман), які містять пилок рослин родини складноцвітих, слід використовувати вкрай обережно, адже вони також можуть спричинити перехресну алергію з тяжкими наслідками, аж до анафілактичного шоку. У разі погіршення самопочуття обов'язково зверніться до лікаря.

ВАРТО ЗНАТИ

Які продукти є «ворожими» для організму? Вилучіть зі свого раціону високоалергенні харчі, на які гостро реагує ваш організм:

- консерви та маринади, копчені, гострі, солоні страви, прянощі, приправи, соуси;
- перець, гарбуз, томати, буряк, баклажани, моркву, шавель, селеру. Не можна їсти ягоди та фрукти, які мають яскраво виражене червоне й помаранчеве забарвлення, а також геть усі цитрусові;
- соки в пакетах і газовані напої, ароматизовані йогурти з добавками;
- сухофрукти, зокрема родзинки, курагу, фініки, інжир, а також мед, гриби й усі види горіхів. Табу на солодощі на кшталт мармеладу, карамельок, шоколаду;
- усі продукти, які мають у своєму складі харчові добавки (емульгатори, консерванти, барвники, ароматизатори).

Підготувала Світлана КОВАЛЬОВА

З окупантами у портфелі

Чому в столиці пропагують ворогів на шкільному приладді?

Надія ОСТАННЯ

«Вечірка» пройшла супермаркетами і крамницями, де продають зошити, щоденники, пенали, портфелі.

ПРОПАГУЄМО ВОРОГІВ

В одному із відомих столичних супермаркетів із зошитами все гаразд – тваринки, машинки, квіточки, посіпаки. А ось і пенали китайського виробництва. На них – героїні аніме і... російські озброєні військові у формі, на рукавах яких із подивом помічаємо нашивку з прапором РФ. І це у країні, яка воює з російським агресором!

Звертаємося до продавця. Спершу він не розуміє, в чому річ, потім зізнається: «Мене це не обходить. Взагалі я поза політикою».

З пеналом прямуємо до адміністратора, пояснюємо, що не може рекламувати агресорів. Жінка обіцяє передати зауваження до головного офісу і рекомендує звертатися до керівництва.

Інформаційний запит щодо цього пеналу і політики добору асортименту для школярів «Вечірка» надіслала керівництву мережі, отож чекаємо на відповідь.

Роздивляємося знахідку пильніше. Країною-виробником зазначено Китай, дата виготовлення – 2014 рік, вартість – 40 гривень. На ньому наклеєно іграшковий мініатюрний автомат Калашникова, на малюнку – троє військових, у двох з них на рукавах російський прапор, у третього – двоголовий орел. Позаду – будівлі, військова техніка. Під малюнком напис: «Cross Fire».

У Вікіпедії з'ясовуємо, що це безкоштовна онлайн-гра, в якій агенти спецслужб різних країн борються з терористами. Однак серед персонажів гри немає військовиків, зображених на пеналі.

Запитуємо киян, що вони думають з цього приводу.

«Я взагалі проти будь-якого мілітаристського зображення на товарах для дітей, а цей пенал, беручи до уваги українську політичну ситуацію, просто неприпустимий», – зауважує дизайнер Олексій.

Такої ж думки дотримується і філолог Катерина:

«Перше, що кидається у вічі, – зброя. Дитина може сприйняти її як чергову іграшку. Але ж це протирічить тому, що ми намагаємося прищепити дітям удома – гуманізму, добру. Російський прапор взагалі не потребує коментарів, розповсюджувати таке зображення на шкільному приладді – просто злочин. Крім того, пенал – китайського виробництва, що ставить під сумнів його якість. Невже у нас мало гарних художників, які могли б оформлювати пенали, ранці та інші речі для учнів? Вважаю, виробництво товарів, особливо для дітей, має підтримувати держава».

запит «ВК»

У Департаменті освіти і науки, молоді і спорту КМДА прокоментували «Вечірку», що важелів впливу на асортимент продукції, яку продають для київських школярів у супермаркетах та на ринках, фахівці департаменту не мають.

– Відповідно до законів економіки є попит і є пропозиція, тож батьки самостійно вирішують, що саме купувати своїй дитині, виявляючи таким чином свою громадянську позицію. Діяльність департаменту та освітян столиці спрямована на виховання свідомого громадянина, патріота, – зазначили у Департаменті освіти і науки.

КОТИКИ ЧИ ПОСПАКИ?

Один із найбільших шкільних асортиментів – у гіпермаркеті «Ашан». Для найменших тут є тонкі зошити із зображеннями тварин, фруктів, квіточок. Для старших – пейзажі, краєвиди різних міст і куточків світу, екстремальні види спорту, автомобілі. Учням молодших класів зошити зазвичай обирають батьки: беруть із кошенятами та цуциками, кра-

нок іншого шкільного приладдя виглядають улюблені анімаційні герої – посіпаки, свинка Пепа, трансформери, Мікі-Маус, поні, цуцики з «Собачого патруля», черепашки-ніндзя.

– Популярністю серед дівчат користується Софія з діснеївського мультфільму, з нею у нас і альбоми для малювання, і фломастери, і зошити, – зауважує працівниця супермаркету.

А ось героїв вітчизняної анімації майже не знайти – подекуди використовують образи козаків (перша серія «Як козаки...» вийшла ще 1967 року!) та персонажів «Острова скарбів» (1988 року). Чи можуть вони бути близькими сучасним дітям? Справа, певно, в тому, що дитячої анімації, яку показували б на широкому екрані, за роки незалежності практично немає. Надія хіба що на «Микиту Кожум'яку», який вийде у прокат уже в жовтні цього року.

ЕТИЧНІ ПИТАННЯ

На вітрині книжкового магазину «Буква» майоріє напис «Ексклюзивна колекція зошитів». Обкладинки привернули увагу і юнаків, які зайшли за книжками.

«Подивись! Цікаво, що б мені сказали у школі, якби прийшов із таким зошитом?» – хлопець де-

думки вголос

Наталка ПЕЛИХ, киянка:

– Хлопці, як з'ясувалося, теж люблять цікаві обкладинки на зошитах. У мене двоє школярів. Менший іде у 4-й клас, старший – у 7-й. Уже другий рік канцелярські товари для школи обов'язково купуємо разом, але стратегічних запасів не робимо, бо є вчителі, які мають свої вимоги до зошитів. Наприклад, для алгебри у 7-му класі можна використовувати зошити на 36 аркушів, а для математики у 4-му можуть бути тільки на 12. Хлопці зазвичай хочуть мати обкладинки на зошитах і щоденниках із малюнками автомобілів та пейзажами. Меншому також подобаються зошити із зображеннями посіпак або котиків, він дуже любить тварин. Старший від таких дитячих мотивів уже крутить носом. Якщо у молодших класах хлопці хотіли пенали з купою відділень для олівців, ручок, гумок та іншого дрібязку, то тепер у них звичайні «тубуси». Старший попросив купити простий чорний наплічник без жодних прикрас, але максимально функціональний. Щоправда, на замки планує понавішувати брелоків із героями саги «Зоряні війни» – він фанат.

ж українські герої, на яких можуть рівнятися наші дітлахи? «Океан Ельзи», Джамала, чемпіони світу і винахідники? Чи справді попит породжує пропозицію і українцям це просто не потрібно?

ЧИМ ЗАКІНЧИВСЯ РЕЙД «ВЕЧІРКИ» ПО МАГАЗИНАХ
Редакція одержала відповідь начальника управління зі зв'язків з громадськістю ПАТ «Рітейл Груп» Аліни МАТКОВСЬКОЇ:

– Мусимо визнати, що для керівництва компанії наявність цього товару (пеналу із зображенням окупантів. – Ред.) у одній з торгових точок в Києві стало таким же неприємним відкриттям, як, можливо, і для споживачів. Тому, користуючись нагодою, приносимо наші публічні вибачення за те, що така ситуація мала місце.

Хочемо повідомити, що даний товар було замовлено в Китаї ще в 2013 році, його поставка у торгові точки останній раз здійснювалася в серпні 2013 року, і практично весь товар було розпродано в передшкільний період, влітку 2013-го. Більше ми не замовляли. Пенали, які ви виявили, – залишки, які потрапили на прилавок через необачність торгового персоналу.

Ми визнаємо цей факт, негайно знімаємо товар з продажу і утилізуємо.

Позиція компанії однозначна – в контексті подій в Україні товар з подібним дизайном не може перебувати в продажу. Ми ініціювали перевірку по торгових точках усіх існуючих на сьогодні залишків товарів для школярів, щоб виключити можливість присутності на прилавках інших подібних товарів.

до теми

На Хрещатику торгуватимуть учнівським крамом

20 та 21 серпня з 9.00 до 18.00 на Хрещатику триватиме 15-й загальноміський шкільний ярмарок. На ньому відвідувачі зможуть придбати письмове приладдя, одяг, взуття та інші товари шкільного асортименту за помірними цінами безпосередньо від виробників. Під час спеціалізованого ярмарку на киян і гостей міста чекають виступи дитячих художніх колективів, показ моделей шкільної форми, різноманітні розваги, майстер-класи з виготовлення виробів народних промислів.

Чи виживе Качине?

У конфлікті навколо озера пропонують шукати компроміс

Михайло КАМІНСЬКИЙ

Конфлікт навколо озера Качине з перемінним успіхом наближається до фінішу. Кожна зі сторін очікує переможного для неї кінця спору.

Відкрите протистояння громадських активістів і представників фірми-забудовника на Позняках почалося після того, як у грудні 2014 року КП «Житлоінвестбуд-УКБ» надали земельну ділянку навколо озера Качине під забудову. Навесні 2015-го тут розпочали підготовчі будівельні роботи: засипали водойму сміттям і ґрунтом. Місцеві мешканці організували цілодобові чергування і не пускали вантажівки до озера. Маючи на руках відповідні експертні висновки, вони стверджували, що ця водойма – озеро. Забудовник, звісно, так не вважав, аргументуючи рішенням КП «Інститут генерального плану міста Києва» про відсутність природних водойм на земельній ділянці.

Нагадаємо, що забудовник має наміри по вулиці Здолбунівській, на перетині з вулицею Тепловою (фактично на куті з проспектом Григоренка), спорудити

до речі

За інформацією Державного інституту управління та економії водних ресурсів, водойма на перетині проспекту Петра Григоренка та вулиці Здолбунівської дійсно є природним об'єктом, а саме: старичним озером. Іншими словами - це такий тип озера, коли широкий закрут річки утворює нове русло, а з нього формується озеро. Такі озера називають ще дуговидними через певну форму. Щодо озера Качино, то, зважаючи на відносно невелику природну площу (десь близько 2 га) та певні рукотворні корегування, форма його суттєво змінювалася. Незаперечним є те, що за Водним кодексом України це водоймище дійсно є озером на ділянці колишнього русла ріки, яке було зафіксоване ще на карті Києва 1932 року. Земля під ним, як і прибережна смуга, належить до земель Водного фонду. А отже, умови використання таких земель обмежені й регулюються законодавством.

шестисекційний багатопверховий будинок на 1276 квартир. Близько 100 квартир планується передати постраждалим від відомої афери «Еліта-Центру». Не дивно, що представники саме цієї категорії ошуканих киян зайняли непримиренну позицію до громадських активістів, які стали на захист Качино.

Відмінність позицій чітко проглядалася під час засідання постійної комісії Київради з питань екологічної політики, яке відбулося 20 липня 2016 року. Аргументи захисників озера представив депутатом голова громадської організації «Озеро Качине» Сергій

Куценко. Із запрошених на засідання значна частина присутніх підтримувала його, інша - затято виступала проти збереження озера і зупинки забудови.

– Герої на фронті захищають державу, а «герої» в тилу знищують її природу для власного збагачення. Навмисно засипають озеро Качине... Замість того, аби облаштувати навколо озера зелену зону, яких майже не залишилося на Позняках, – емоційно говорив Сергій Куценко.

Не вдаючись до перебігу гострих дебатів, відзначимо, що депутати зайняли принципову позицію: дослухалися до голосу

громади та одногослоно підтримали ініціативну групу із захисту озера Качине щодо включення його до складу об'єктів Водного фонду Києва.

Не менш емоційно проходило чергове засідання робочої групи щодо владнання конфлікту навколо озера, яке відбулося тижнем пізніше. На цю зустріч також прийшли ошукані інвестори фірми «Еліта-Центр», але поведилися вкрай агресивно, справа дійшла навіть до виклику поліції.

Наприкінці засідання було запропоновано кілька варіантів вирішення конфліктної ситуації, які, швидше всього, вже розгляне Київрада у вересні.

– І озеро хочеться залишити, і людям допомогти, – сказав голова постійної комісії Київради з питань містобудування, архітектури та землекористування Олександр Міщенко, який закликав і забудовників, і постраждалих від аферистів фірми та екологічних активістів знайти компромісний варіант. – Я прошу доручити «Житлоінвестбуд-УКБ», щоб вони надали нашій комісії проект забудови – його треба переробити таким чином, аби знайти можливість зберегти озеро Качине. Давайте шукати компроміс!

Звернення до Державної екологічної інспекції у місті Києві щодо викачування води із озера Качине

Начальнику
Державної екологічної інспекції у місті Києві
В.В. Павленку

Шановний Вікторе Вікторовичу,

до Української Гельсінської спілки з прав людини надійшли звернення щодо знищення озера Качине, розташованого на житловому масиві Позняки у Дарницькому районі міста Києва, на перетині вулиці Здолбунівської та проспекту Петра Григоренка, а саме: викачування з нього протягом декількох днів, з 31 липня по сьогодні, води працівниками ТОВ «БК СЕРВІСРЕМБУД» (керівник Роцин В.П.).

Просимо вас невідкладно виїхати на місце, а саме: до озера Качине, та розібратися у цій ситуації. Ваше втручання потрібно терміново, оскільки станом на сьогодні рівень води у озері Качине уже впав на півметра і продовжує падати. За кілька днів озеро можуть знищити.

Нині триває прокурорська перевірка щодо спроб знищення озера Качине та причетних до цього посадових осіб. Будемо вдячні за швидку відповідь. Отриману від вас інформацію ми направимо одразу до прокуратури для проведення більш повної перевірки ситуації, що склалася.

З повагою,
виконавчий директор Української Гельсінської спілки з прав людини А.П. Буценко

ПІСЛЯМОВА

Як стало відомо, на Позняках до 12 серпня триває збір підписів на захист озера Качине, аби включити його до складу об'єктів Водного фонду. Крім цього, противники забудови хочуть присвоїти прилеглий до водойми території статус парку і передати її на баланс КП «Плесо». Тим часом, КП «Житлоінвестбуд-УКБ» поміняло тактику: засипання озера припинено, почалося цілодобове викачування води...

цікаво

- На території Києва знаходиться понад 100 великих і ходять понад 100 великих і ходь...

Коли буде лад на території, прилеглий до озера Срібний Кіл? Забудовники знахабніли – захоплюють зони відпочинку.

Віктор Гребенюк,
мешканець проспекту Бажана.

Між станціями столичного метро «Позняки» та «Осокорки» є озеро з поетичною назвою «Срібний Кіл», яке останнім часом стало «гарячою» точкою на карті району. Не з чуток знає про це депутат Київради Володимир ГОНЧАРОВ, з яким нещодавно вдалося поспілкуватися «Вечірці».

– Ситуація навколо озера Срібний Кіл дійсно кричуща. На захисній смузі озера вже давно зведено будівлі, в яких хазяйнують розважальні заклади. Це навіть не МАФи, а капітальні будівлі. Хоча за документами вони не є такими, – каже Володимир Валентинович. – Навіть сьогодні є наміри, аби щось там побудувати-засипати.

Озеро Срібний Кіл, скажемо так, входить у сферу інтересів моїх виборців. Воно дійсно потребує захисту громадськості та влади, активного втручання КП «Плесо». Передусім для того, щоб інфраструктура сповна відповідала вимогам улюбленого місця відпочинку міс-

Срібний Кіл в облозі

тян. Хоча озеро і є «штучною водоймою, яка входить до відкритої водовідвідної системи та виконує роль дренажу дощових стоків», і включене до Переліку водних об'єктів столиці, які не рекомендовані для купання, моя думка така – треба не забороняти, а створити необхідні умови. Зважаючи на сучасні технології, це не так вже й важко.

Тепер щодо інфраструктури навколо озера. У 50-метровій охоронній зоні височіють капітальні будівлі. Земельна ділянка, згідно з кадастровою картою, належить фірмі «Пантера ЛТД». Вона ж фігурує і в декларації про початок будівельних робіт. Судячи з документів, саме фірма володіє ділянкою ще з 2012 року. Місцеві активісти резонно вважають, що пісок в озеро насипає (тим самим готуючи місце для забудови) ніхто інший, як фактичний власник землі. Фокус у тому, що він прикривається підставними фірмами. Кажуть, що свого часу ця ділянка землі за період мерства Леоніда Черновецького було незаконно продано турецькій компанії. Чому незаконно? Хоча б тому, що ця ділянка розташована в межах охоронної зони навколо озера і за Водним кодексом в жодному разі не підлягає продажу. Тим паче іноземцям. Тому нам важливо довести незаконність цієї сумнівної оборудки. Іншого способу, аби зупинити давно запущений процес знищення озера Срібний Кіл, просто не існує.

Михайло КАМІНСЬКИЙ

Джаз, сальса і трішки гумору

Марія КАТАЄВА

На Оболонській набережній відкрили інтерактивний парк для всієї родини Eurozone. Там є місця для роботи просто неба, намети з їжею, дитячий майданчик, зручні пуфи та відкрита бібліотека.

– Років 30 тому оболонці облаштували тут футбольне поле, щоб грати з дітьми. Але воно давно вже не використовувалося, – розповідає один із організаторів парку Юрій Нетков. – Росла височенна трава, а на галявині ми назбирали купу сміття та понад 50 шприців. До речі, ворота ми залишили, тож за годину це місце можна легко перетворити на футбольне поле.

Юрій є одним із трьох ініціаторів проекту. Розпочиналося все зі створення фан-зони для перегляду матчів Євро-2016.

– Ми завжди вболівали за футбол, брали участь в організації фан-зон в 2012 році. І подумали: чому маємо на перегляди матчів їхати в центр? Адже на Оболоні є чудова зелена місцина, де можна зробити власну фан-зону, – поділився він.

По закінченні чемпіонату Європи з футболу троє друзів вирішили зробити тут, на Прирічній, 13, місце відпочинку для всієї родини. Територію поділено на кілька зон. Праворуч – дитячий і спортивний майданчик із сухим басейном, пісочницею для малюків, лабіринтом із сіна, іграми «хрестики-нолики», городки, бадмінтоном і платним батутом.

– Прочитали в Інтернеті, що на вихідних буде «дитячий день», прийшли подивитися, – розповіла мати шестирічного Івана Ганна. –

Фото Тараса БОНДАРЕНКА

Навколишні дитячі майданчики вже давно обійшли, не вистачає активностей...

Дітей дійсно чекала ціла програма – майстер-класи з малювання, перетягування каната і навіть справжнє «хімічне» шоу, на якому їх у формі гри знайомили з особливостями хімічних реакцій.

Ліворуч розташувалися намети з їжею. Зголомнілим пропонували шашлик, овочі гриль, фруктові стакани, солодощі, молочні коктейлі та млинці. Надалі асортимент обіцяють розширити борщем, варениками і сосисками.

А позаду знаходяться столи і лави коворкінгу – цим модним словом називають місце для дистанційної роботи. Сюди можна прийти з ноутбуком (є розетки, Wi-Fi, сканер і принтер) і працювати на свіжому повітрі. Щоправда, на вихідних ці місця «окупували» компанії, які влаштували власні пікніки.

Ще одна цікавинка парку – відкрита бібліотека. Для початку свої видання та журнали для неї надали організатори, вони заохочують мешканців читати, приносити свої книжки та обмінюватися. До корисної справи доєдналися

видавництва. Не забули тут і про сміттєві баки, і про туалет для гостей. Однак, коли виходиш за огорожу і бачиш навкруги купу сміття, сумно зітхаш – «Єврозона» закінчилася, почалася Україна.

Щовечора в Eurozone готують розважальну програму. Понеділок – день гумору з виступами молодих артистів, показами комедій і гумористичних шоу. У вівторок – кіно на великому екрані з акцентом на українські фільми, у середу – джазова музика, в четвер – сальса-дискотека, а в п'ятницю – спортивні заняття (силові тренування і йога). Вихідні ж тематичні, з конкурсами і майстер-класами. В серпні заплановані «Кавун фест», «Іван Франко фест» та «Велика томатина».

– Ми маємо амбітні плани з подальшого облаштування парку. В першу чергу треба зробити сходи, гарний вхід, доріжки, більше освітлення, – розповідає Юрій Нетков. – Також спорудити сцену, бо цю ми робили власноруч із палетів, новий екран, розташувати на території стилізовані урни для сміття. Хочеться додати дитячих гойдалок, зробити повноцінний майданчик для малюків.

«Жовтень» покаже забуте українське кіно

Марія КАТАЄВА

Прошло майже дев'ять місяців, як на Подолі відкрився оновлений кінотеатр.

– В середньому нас відвідує близько 20 тисяч глядачів на місяць, раніше ж за рік ми мали 150 тисяч осіб, тобто близько 12-13 тисяч за місяць, – розповідає директор «Жовтня» Людмила Горделадзе. – Звісно, ми не можемо змагатися з великими мультиплексами, у нас всього шість залів – два великих на 414 і 198 місць та чотири маленьких, розраховані від 24 до 55 чоловік. На одному сеансі, як ми порахували, в середньому 21 глядач.

Приділяє увагу кінотеатр і вітчизняному кіно. За перше півріччя 2016 року в прокаті було 14 українських фільмів. Найбільше дивилися «8 найкращих побачень» Марюса Вайсберга (2048 глядачів), «Російський дятел» Чада Грасія (576 глядачів), збірку українських короткометражок «Любов. LIVE» (569 глядачів) та «Політ золотої мушки» Івана Кравчишина (513 глядачів). Хоча і показів цих стрічок було найбільше.

Сьогодні у прокат виходять фільми, що були представлені на Каннському фестивалі – вже показують «Світське життя» Вуді Алена, шокуючий «Неоновий демон» Ніколаса Віндінга Рефна, а з 11 серпня стартує показ «Джульєтті» Педро Альмодовара.

З 18 серпня по 7 вересня у «Жовтні» демонструватиметься ретропрограма «Українське кіно в пошуках національної самоідентифікації».

– Ми згадаємо кращі фільми українського кіно, які працювали на національну свідомість та неза-

лежність, – каже Людмила Горделадзе. – Це і класика – «Тіні забутих предків» Сергія Параджанова, «Молитва за гетьмана Мазепу» Юрія Іллєнка, а також створені вже за часів незалежності, наприклад, «Кисневий голод» Андрія Дончика. Всього плануємо показати 10 стрічок, не всі з яких відомі українському глядачеві, але є ключовими в історії нашого кіно.

Ще одне нововведення кінотеатру – створення кіноклубу «Друзі «Жовтня». В першу чергу до нього увійшли учасники акції «Меценатські крісла», толоки у період відновлення кінотеатру у 2014 році, а також благодійники фонду «Врятуй «Жовтень».

– Наші активісти продовжують зустрічатися, ходити на перегляди фільмів. Ми передали їх контакти кінотеатру, інформуватимемо про події, що відбуватимуться. А самі працюємо над проектами, що сприяють інклюзивності нашого міста, тобто його доступності й комфорту для кожного мешканця, – прокоментував «Вечірці» координатор руху «Врятуй «Жовтень» Сергій Щелкунов.

– Основа кіноклубу – люди, які зробили внесок у відновлення кінотеатру. Таким чином ми хочемо віддячити їм, запрошуючи на перегляди за спеціальними умовами, – зауважила Людмила Горделадзе. – Прагнемо організувати нашу аудиторію, щоб люди могли збиратися, обговорювати щось. У нас працює затишне кафе, є конференц-зал, в якому, до речі, нещодавно провели дискусію щодо документального кіно. Найближчим часом відкриємо сайт «Друзі кіно», а охочим увійти до кіноклубу треба буде заповнити анкету у адміністратора кінотеатру.

радімо побачити

Про витівки Булгакова та Лифаря і бублики від Кониського

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Марія БЕЛЯЄВА

У Музеї історії Києва підготували незвичну експозицію, яка запрошує на екскурсію містом з видатними історичними постатями. Це не просто знайомство з улюбленими куточками столиці, але й пізнання традицій та побуту, спогади відомих людей, кожен з яких любив Київ по-своєму. Сьогодні – перша розповідь про український титулований клуб та навчання.

Що єднає історика Михайла Грушевського, письменників Олександра Пушкіна, Михайла Булгакова, Шолом-Алейхема, зірку балету паризької Гранд-опера Сержа Лифаря та дисидентів-шістдесятників? Місто, де вони жили, творили, шукали натхнення, навчалися та здобували славу. Сьогодні їх «поріднила» і приналежність до родини музеїв історії нашого міста, які разом організували виставку «Як не посваритися в Києві».

Ідея належить директору Музею Булгакова Людмилі Губіанурі, шість музеїв надали експонати для спільного проекту – умовної прогулянки знаковими для знаних особистостей місцями. Рушаймо!

На Хрещатику, в будинку дворянського зібрання (нині Хрещатик, 16) біля Думи, наприкінці XIX століття знаходилася книгарня української княгині Луки Львицької, куди охоче навідувався Михайло Грушевський.

– А ще він у мемуарах пише про відвідування оселі Кониського (за адресою Бібиковський бульвар (нині Тараса Шевченка), 38, будинок не зберігся. – Ред.), яку в ті часи називали

першим українським титулованим клубом, – розповідає директор музею Грушевського Світлана Панькова. – Олександр Кониський відомий як автор духовного гімну України. Його хату любили українці, які навчалися в університетах, гімназіях, семінаріях, за унікальну книгозбірню. Але на кожній шафі висіло оголошення: «Книжок з дому не даю!». Грушевський згадає, що Кониський частував гостей чаєм і мав певний ритуал – у центрі столу стояла тарілочка з трьома бубликами чи булочками. Першу він брав сам, другу клав біля своєї склянки з чаєм, а третю міг взяти хтось дуже голодний з гостей. Якби він частував відвідувачів частіше, то не зібрав би великі гроші, 25 тисяч рублів, які заповів на українські справи.

Багато хто з наших героїв провів у Києві дитинство і юність.

– Наприклад, Михайло Булгаков навчався у Першій київській гімназії, де нині розташований Інститут філології університету Шевченка. Там було непросто, вивчали аж п'ять мов. А Серж Лифар, не склавши іспит до першої, – у восьмій гімназії. Можемо побачити табелі й переконаватися, що наші герої не були відмінниками, – звертає увагу директор Музею української діаспори Оксана Підсуха. – Найчастіше вони згадують не навчання, а свої витівки. Серж Лифар стрімко з'їжджав гімназійними сходами, за що його сварили. А поведінку Михайла Булгакова та його братів у гімназії називали «булгаковським терором».

ВІД РЕДАКЦІЇ. У наступному номері ми розповімо про те, що на Володимирській гірці була своя... «голгофа».

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

православний календар

Архимандрит Лаврентій (Віктор Живчик), благочинний Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря

- 11 серпня – мученика Каленика.
- 12 серпня – апостолів від 70-ти: Сили, Силуана, Єпенета, Крискента й Андроника.
- 13 серпня – праведного Євдокима Каппадокіянина.
- 14 серпня – неділя восьма після Пятидесятниці. Винесення чесних дров Животова Хреста Господнього. Свято Всемилостивого Спасу і Пресвятої Богородиці. Память семи мучеників Макавевів, їхньої матері Соломії та вчителя Єлезара. За уставом, цього дня після літургії звершують освячення води (звідси назва дня – Спас на воді), а також читають молитву на благословення нового збору меду (ще одна народна назва свята – медовий Спас). З цього дня розпочинається Успенський піст, що триває до свята Успіння Божої Матері – 28 серпня.
- 15 серпня – перенесення мощів першомученика й архідиякона Стефана.
- 16 серпня – преподобних Ісаакія, Далмата та Фавста.
- 17 серпня – семи отроків у Єфесі.

ЩО ТАМ, ЗА МЕЖЕЮ СМЕРТІ?

У Церкві все зводиться не до уявлення про життя після смерті, а до допомоги. Якщо ви можете зробити щось для померлого – зробіть. За Євангелієм, існує певний зв'язок між тим життям, яке тут, і тим, яке там. Якщо ви тут жили по-божому, то й там вам буде добре. Що ми можемо зробити для душі людини, яка відійшла в інший світ? Тут, у реальному житті, доповнити її життя, зробити щось заради неї: наприклад, молитися, змінити себе, піти до Бога. І ця допомога позначиться на її житті там. Якщо задля померлого твориться милостиня, робляться милосердні справи, це рівноцінно тому, якби він зробив це сам. Тому що душі близьких, котрі пішли в інший світ, нерозривно пов'язані з нашими душами. Хочу проілюструвати це прикладом із фізики. Дві найдрібніші частинки, які взаємодіяли між собою, після поділу й далі поведуться, як частини єдиної реальності. Навіть перебуваючи на величезній відстані одна від одної, вони ведуть себе однаково, одночасно змінюються, хоча між ними не відбувається ніякого обміну інформацією. Ми, як частинки єдиного цілого, теж ніколи не втрачимо одне одного. Тому піклуймося про душі тих, кого зараз немає поруч, щоб вони відчували нашу любов.

афіша: що, де, коли

ПАМ'ЯТІ ГІІ КАНЧЕЛІ

11 серпня о 20.00 на сцені Caribbean Club українська співачка Аніко Долідзе представить концертну програму Gratitude to Kancheli. Вона присвячена дню народження Маєстро Гіі Канчелі й складається з творів, що зійшли зі сцени та екрану. Аранжування до усіх пісень створив відомий український джазовий піаніст і композитор Родіон Іванов.

ФЕСТИВАЛЬ ОРКЕСТРОВОЇ МУЗИКИ

Із 8 по 26 серпня у Національній філармонії України триває фестиваль оркестрової музики «Літні музичні промені – одна з найяскравіших подій «мертвого сезону» в Києві. Його учасниками стануть національний ансамбль солістів «Київська камерата» та академічний духовий симфонічний оркестр, Київський камерний оркестр та Академічний симфонічний оркестр Національної філармонії України.

КИЇВСЬКІ СЛІДИ БАРОНА МЮНХГАУЗЕНА

Національний історико-архітектурний музей «Київська фортеця» запрошує киян і гостей столиці на нову екскурсію «Той самий Мюнхгаузен». Відвідувачам запропонують переглянути фільм про

сповнене пригод життя барона Мюнхгаузена, дізнатися про його зв'язки з Київською фортецею та загалом з Україною, та ін. Після цього екскурсивод музею поведе всіх охочих таємничими стежками Київської фортеці по слідах легендарного барона. Екскурсія «Той самий Мюнхгаузен» проводиться виключно за записом кожного першого четверга місяця о 15.30 та щосуботи о 12.00.

ПАМ'ЯТЬ БАБИНОГО ЯРУ

Із 15 до 21 серпня PinchukArtCentre запрошує на серію лекцій, дискусій, читань, зустрічей із письменниками і журналістами, екскурсій та кінопоказів у рамках літературної програми «Біль пам'яті». Ця програма, як і виставка «Втрата. Спомин про Бабин Яр», збігається у часі з вшануванням жертв Бабиного Яру.

ПИСАНКОВИЙ ВСЕСВІТ ПІД АРКОЮ ДРУЖБИ НАРОДІВ

Унікальний простір – арт-проект «Писанковий Всесвіт» від сферичного кінотеатру ATMASFERA 360 відкрився під Аркою дружби народів. Алхімія цифрових технологій з біомімікрією купола дала незвичайну комбінацію – сферичний кінотеатр у початковій формі всього сущого – яйця.

Київський Куховаріус Ведучий рубрики Олег СМАЛЬ Операція «Консервація»

Добре, якщо десь далеко за мегаполісом є родючий клаптик землі, який може постачати свіжі дари природи. А якщо агід, фруктів, овочів із надлишком, то взагалі чудово! Можна зайнятися заготовками. Але, як правило, міщанин прив'язаний до базарно-маркетних цін. І старт марафону консервування інколи затримує думка: «А раптом огірочки завтра подешевшають?» Геть терзання! До роботи! Зима не за горами!

В Західній Європі середини XIX споживання цукру було приблизно 2 кг на людину в рік. Доводилось сушити плоди, або заливати горілкою, роблячи так звані наливки... В кінці XVIII століття у Франції зроблено епохальний винахід – стерилізацію продуктів, яка дозволила зберігати їх місяцями і навіть роками та десятиліттями. Тож консервуємо, стерилізуємо, пастеризуємо. Фантазуємо або використовуємо давні переврені рецепти.

Наприклад, болгарський червоний перець і помідори в кисло-солодкому маринаді.

Перець добре миємо, видаляємо стержень з насінням,

розрізаємо на чотири пелюсточки. В скляну банку кладемо пів-листка хрону, по дві гілочки свіжого кропу, селери, петрушки. Овочі вкладаємо, чергуючи ряди перцю і помідорів (краще невеличких). Готуємо маринад. В каструлю вливаємо 600 мл води і склянку оцту, додаємо дві столові ложки солі й дві столові ложки цукру, пів-листка хрону, гілочку кропу, пів-листка селери, зубок часнику, пів-стручка червоного гірконого перцю. Все кип'ятимо протягом 10 хвилин. Маринад проціджуємо через марлю, заливаємо ним овочі в банках. Стерилізуємо 15 хвилин. Закатуємо банки. Заготовлені таким способом овочі використовують як гарнір до м'ясних страв.

говоримо українською Мовний марафон 25 днів завдовжки

Саме стільки триватиме в Києві «Мовомарафон-25», присвячений 25-й річниці Незалежності України.

Сьогодні громадські активісти презентують цей проект в Українському кризовому медіа-центрі. Його суть полягає в тому, що протягом 25 днів усі охочі розмовлятимуть виключно українською мовою скрізь: удома, на роботі, на вулиці, у транспорті. Учасникам роздаватимуть онлайн-завдання, котрі треба буде виконати та надіслати відповіді на адресу сайту, на якому розміщені умови конкурсу. Долучитися до марафону можна буде також у Фейсбучі.

Як розповіла «Вечірці» координатор мовного марафону, співзасновниця громадської ініціативи «Переходь на українську» Ярина Черногуз, їхня команда прагне зацікавити учасників, підготувавши оригінальні тематичні завдання, зустрічі, квест та інші інтерактивні заходи. А команда – це Світлана Охович, координатор першого «Мовомарафону» в Харкові, Анастасія Розлуцька, керівник громадської організації «Український світ» та відеоблогер Катерина Медовник.

Дівчата обіцяють багато цікавих зустрічей з мовознавцями, викладачами української мови, митцями. Метою проекту є покращення мовної практики, очищення розмовної мови від суржику та подолання мовного бар'єру.

Організатори марафону сподіваються, що свої навички з української мови вдосконалюватимуть щонайменше дві-три тисячі учасників.

до речі

Лідер українського поп-рок гурту киянин Тарас Тополя тільки-но повернувся із Луцька, де днями закінчився фестиваль національного духу «Бандерштат». Він поділився із читачами «Вечірки» думками з приводу популяризації української мови у столиці:

«Мова, якщо відкинути пафос, – інструмент комунікації та взаємного обміну інформацією. Комунікувати українською має стати вигідно. Рідна мова повинна бути модною настільки, аби нею розмовляла еліта. Оскільки Київ – це ще й бізнес-центр держави, то потрібно українізувати спілкування корпоративного приватного сектору фінансовими привілеями та обмеженнями. Ну а що стосується молоді, то тут все просто – кумири мають говорити українською».

Підготувала Світлана КОВАЛЬОВА

гороскоп | 15 – 21 серпня

ОВНИ, дружба й кохання сплелися в один клубок. Якщо поряд є (чи з'явився) серйозний, духовно зрілий партнер, який викликає безмежну довіру, вважайте, що вам поталанило.

ТЕЛЬЦІ розриватимуться між родиною та роботою. Стане зрозумілим, як до вас ставиться шеф і чи до вподоби вам обрана професія, у якій ви прагнете самореалізуватися, крокувати в ногу з прогресом.

БЛИЗНЯТА, оточення є індикатором духовного зростання. Якщо вам легко заприятелювати з неординарними особами, отже, все чудово, ви обираєте гармонійних товаришів.

РАКИ, достаток стане мірилом життєвих цінностей, однак гроші є скарбом тоді, коли зароблені власними зусиллями.

ЛЕВИ – яскраві особистості, мають надзвичайний вплив на публіку, здатні створити резонанс у соціумі. Кожен намагається підзарядитися вашою потужною енергетикою.

ДІВИ, жертвовно працюючи на інших, ви звільняєтеся від кармічних хвостів минулого, вимітаючи з душевного храму токсичне сміття.

ТЕРЕЗИ, вам нудьгувати ніколи, довкола – різнобічне товариство, де перевагу доведеться віддати тому, хто не лише рідний вам за духом, а й симпатичний.

СКОРПІОНИ сягнули апогею духовної зрілості. Ваші досягнення будуть визнані, однак, майте на увазі: трудягам воздасться тільки те, на що заслужили за рік.

СТРІЛЬЦІ, вам передбачено розширити філософський світогляд, зазирнути в незвідане, стати мудрішими й досконалішими, поділитися своїми здобутками з оточуючими.

КОЗЕРОГИ, рушіть для реалізації глобальних планів – це матеріальна зацікавленість плюс особистий ентузіазм і несподівана допомога рідних.

ВОДОЛІЇ, створювати конфронтацію, воювати за першість – це для нищих духом. Візьміть за супутника вашу готовність поділитися собою із близькими, і співпраця буде плідною.

РИБИ, на шляху до поліпшення матеріального добробуту сяє зелене світло, ви маєте всі шанси розбагатіти. Качайте ділові мускули та продуктивно працюйте.

Астролог Любов ШЕХМАТОВА

ТОВ «Доставка на дом» на постійне працевлаштування **ДОСТАВНИКИ** Потрібні **НЕГАБАРИТНОГО ТОВАРУ**

- Енергійні люди
- Освіта і досвід роботи значення не мають
- Уміння користуватися операційними системами Android або Windows

Заробітна плата: від 5000 грн/тиждень
Вахтовий метод роботи 2міс/міс (Розрахунок Щотижня)

Дзвінки приймаються щоденно з 10:00 до 20:00
(073) 042-86-35; (068) 506-35-29; (095) 149-43-38

театри

12 серпня о 20.00 в MonteRay Club (вул. Прорізна, 8) «Дикий театр» представляє нову виставу «Бити/Любити». Буде відверто, інколи навіть боляче. Виставу створено за романом «Венера у хутрі» Леопольда фон Захер-Мазоха. Самого автора вважають батьком мазохізму, а книгу, написану у 1869 році – першою свідомою фіксацією цього соціально-психологічного феномену.

14 серпня на ВДНГ на вас чекає Готель «Таємниця Стівена Кінга» – наймістичніший атракціон-квест 2016 року, створений режисерсько-постановочою командою «Втечі з Шоушенку» та «Мулен Руж» (Mystery Play). Це унікальне явище в галузі розважальних програм, створене за мотивами творів великого Майстра, таких як «Мізері», «Сяйво», «Темна Вежа» тощо. Вперше в Україні в єдиному просторі вдалося поєднати театр, квест та містику. Відвідувачі зануряться в загадкову атмосферу та матимуть нагоду побачити персонажів культових творів. Містичний настрій створюється завдяки роботі численних професійних акторів та 2000 квадратних метрів оригінальних декорацій. Кияни та гості столиці майже на годину перенесуться в уявний світ, в якому тільки від них залежить розвиток подій.

фотоконкурс «Вечірки» ● «Київ – європейське місто»

Фото Олександра КРАШТАНА

Просимо надсилати світлини в електронному форматі на адресу редакції: vk1906@ukr.net. У листі обов'язково повідомте (для редакції, в газеті не публікується) номер свого телефону.

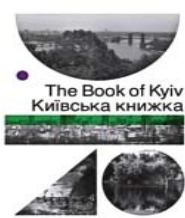
книжковий огляд

А ви бачили «секретне» місто?

Марія КАТАЄВА

«Вечірка» продовжує знайомити з виданнями, присвяченими нашому улюбленому місту. Цього разу пропонуємо прогулятися Києвом у товаристві істориків, культурологів і дослідників, кожен з яких має власну думку про історію походження тієї чи іншої місцини, будівлі або явища.

СЛІДАМИ КИЇВСЬКОЇ БІЕНАЛЕ

«Київська книжка» За редакцією Катерини Міщенко. Видавництво «Медуза», 376 стор.

Що: своєрідний критичний маршрут, в якому перетинаються архітектурний, культурологічний, історичний, художній та урбаністичний погляди на сучасне місто.

Для кого: для всіх, хто прагне дізнатися більше про культурні осередки столиці в контексті місцевості.

«Фішка»: історія закладів, в яких відбувалася Київська бієнале; видання українською, російською та англійською мовами.

Книжка є проектом кураторів й учасників бієнале «Київська школа», яка відбулася восени 2015 року. Путівник містом побудований довкола культурних та освітніх інституцій, в яких влаштувалися виставки, лекції, публічні дискусії. Автори – архітектори, художники, культурологи та історики – намагалися подивитися на ці локації крізь призму соціальних та економічних трансформацій міста, враховуючи історію, зміни, спричинені революцією і війною тощо.

До збірки увійшли розповіді про Будинок одягу на Львівській площі, в якому містився основний майданчик бієнале, Будинок художника, Академію образотворчого мистецтва, Києво-Могилянську академію, Національний художній

музей, Будинок кіно, Національний центр імені Олександра Довженка, архітектурну бібліотеку, галерею «Лавра», Центр візуальної культури, Інститут проблем сучасного мистецтва, 32 Vozdvizhenka Arts House, художні майстерні на вул. Сошенка, 33. Також подається історія тих місцевостей, де розташовані ці об'єкти.

Тексти доповнено картами, сучасними й архівними фотографіями.

ІНТИМНІ КУТОЧКИ СТОЛИЦІ

«Незвичайний Київ» Автори: Олександр Анісімов, Григорій Мельничук, Георгій Кравець, Юрій Олейнік, Юрій Назарчук.

Видавництво «Скай Хорс», 176 стор.

Що: розповіді про незвичні туристичні пам'ятки.

Для кого: для бажаючих пізнати таємниці міста.

«Фішка»: близько 250 об'єктів, поділених на окремі тематичні блоки.

У сучасному Києві є чимало деталей, які відкриваються не одразу навіть місцевим мешканцям. Тихі дворики, сховані від стороннього ока скульптури, елементи декору старовинних будівель, фонтани, альтанки тощо. Автори пропонують прогулянку «секретним» містом та новий погляд на вже відомі споруди і явища.

Читачі дізнаються про будинки-загадки з іменами, а саме: історію та місце розташування Замку тамп'єрів, будинку-літака, будинків із кішками, зміями чи каріатидами, з вазами, ніби з печива, будинку-торта, будинку-самоскида тощо. Є в книзі й пізнавальна історія про вуличні каналізаційні люки, які лежать буквально під ногами, але мало хто помічає їх. Хоча серед них є багато дореволюційних та довоєнних.

На допитливих чекає зустріч із легендарними воронами на Рейтарській, забутими

пам'ятниками, таємницями київських дворів, паровозами та деревами-довгожителами. А також прогулянки трьома київськими обсерваторіями, Звіринецькими печерами, Лисими горами, міськими інсталяціями та вуличними графіті, підземеллями і тунелями під Дніпром, оригінальними дитячими майданчиками, незвичайними музеями.

Видання яскраво оформлено і вміщує 220 фотографій, більшість з яких публікуються вперше.

ПОШУКИ МЕГАПОЛІСА, ЯКОГО НЕМАЄ

«Київ для романтиків» Автор: Віктор Киркевич. Видавництво «Фоліо», серія «Бібліотека киянина», 512 стор.

Що: путівник, побудований на особистих історіях автора.

Для кого: для поціновувачів славного минулого Києва.

«Фішка»: ілюстрований старовинними поштовими листівками з колекції Віктора Киркевича.

Книжка запрошує до цікавих подорожей потаємними місцями Києва. Використовуючи не лише історичні відомості та багаторічний досвід екскурсовода, а й власну фантазію, автор легко і невимушено розкриває неповторність нашого прекрасного міста.

Віктор Киркевич із захопленням говорить про Андріївський узвіз, Аскольдову могилу, київські святі місця, Лисі гори (а їх, як відомо, в Києві цілих чотири), Володимирську вулицю та Верхнє місто, Печерськ, Липки, Поділ, про радянське минуле міста і його сьогодення... Розповіді насичені київськими легендами і переказами, історичними фактами і навіть анекдотами, історіями знайомства автора зі знаменитостями, які жили чи гостювали у столиці: кінорежисером Олександром Сокуровим, художником Іллею Глазуновим та іншими.

Якою має бути сучасна бібліотека

Михайло КАМІНСЬКИЙ

На Русанівці створюють новий публічний простір для шанувальників книжок. Запрацює він на базі бібліотеки імені Євгена Кравченка, що на вулиці Ентузіастів, 51/24.

Ініціатором проекту «Оціум-Бібліотека» стала команда молодих активістів-книголюбів. Його упродовжують у співпраці з Централізованою бібліотечною системою Дніпровського району. Проект є некомерційним і фінансується за кошти гранту в сумі 200 тисяч гривень, який «Оціум» виграв торік, беручи участь у відкритому конкурсі на найкращий міський стартап. Ще 300 тисяч зібрав Благодійний фонд благоустрою та розвитку Русанівки.

– Сьогодні майже завершено ремонт двоповерхової будівлі. Тепер приміщення має значно привабливіший вигляд. Хоча бібліотека вже працює у звичному режимі, маємо ще багато чого зробити: замінити вікна-двері, облаштувати пандус, – розповідає директор Централізованої бібліотечної системи Дніпровського району столиці Галина Саврасова. – Необхідно також оновити стелажі для книжок, не зайвою буде й нова комп'ютерна техніка. Загальна потреба – підключення охоронної сигналізації та тривожної кнопки. Словом, форсуємо виконання запланованого. І переконаємося, що трансформація «вчорашньої» бібліотечної системи на сучасну – дуже непроста справа.

		9		4	1	6		
		7		9	5		1	8
4	8	1		6		9	3	
7				3				
	9		4	2		7	5	1
2	1	4			7		8	
	4	2	5	7				9
8	6				9	5	4	
	7	5	6	8				

Правила sudoku

Гральне поле 9 на 9 клітинок. Поле розділено на квадрати 3 на 3. На початку гри відома певна кількість цифр. Спочатку – заповнити всі порожні клітинки цифрами від 1 до 9 за такими правилами:

1. Цифра може з'явитися лише один раз у кожному рядку.
2. Цифра може з'явитися лише один раз у кожному стовпчику.
3. Цифра може з'явитися лише один раз у кожному квадраті.

судуку «Вечірки»

Фото Тараса БОНДАРЕНКА

Фото Павла ПАЩЕНКА

Притулок нашого дитинства

Тарас МІТУЛІНСЬКИЙ, інженер

Це розповідь про двір дитинства, чудовий куточок Києва в Голосіївському районі, на проспекті Науки, 42/1. Звичайно, для кожного з нас місце, де пройшло дитинство, завжди найкраще, тим паче, що там виростили не тільки ми. Тут жили і живуть твої батьки, роблять перші кроки твої діти і онуки. Історія нашого двору цікава, вона бере початок із 50-х років минулого століття.

Наприкінці 1940-х – на початку 1950-х років, після того як країна оговталась від наслідків страшної війни, узялися за розвиток наукової галузі. Потрібно було житло для науковців. Тому уряд прийняв рішення – розмістити низку установ Академії наук на околиці Києва – вулиці Великій Китаївській.

Чимало фахівців було запрошено для роботи з інших міст. Саме з початку 1950-х почалося будівництво житлових будинків на вулиці Велика Китаївська, 142 (нині проспект Науки, 42/1), а з часом й за іншими адресами по цій вулиці.

Першим будинком в нашому осередку в 1951 році був 8-й корпус. Ця цікава двоповерхова споруда на 17 квартир має незвичайну архітектуру. З однієї зі сторін будинку відтворено справжній «італійський дворик». Хто був автором проекту цієї й інших споруд достеменно не відомо. За спогадами старожилів перші будинки будували військовополонені німці. Може, тому й мають споруди незвичний вигляд. Для Києва також є нетиповою нумерація будинків, які й досі іменують корпусами.

Не менш цікавим з архітектурної точки зору є 9 корпус. Він збудований явно в німецькому стилі, на початку мав пічне опален-

ня, незвичної форми загострений дах, а балкони-еркери вражають вишуканістю. З часом тут в одному з приміщень розташувалась перукарня, де господарював дядько Федір.

Через певний час збудували 10-й корпус на 5 поверхів – першу багатоповерхівку в нашому містечку. Більшість квартир були комунальними, і тільки в 70-х роках завершилось розселення мешканців по окремих квартирах.

В 1960 році запрацював наш дитячий садок № 312. Скільки поколінь виховувались у цих стінах! Мешканці нашого осередку добре знали один одного, а діти здебільшого самі приходили до садочка і так само поверталися додому. Ця дошкільна установа працює й досі, а мешканці навколишніх будинків із задоволенням чують кожного дня дитячий гомін – життя продовжується.

Останнім часом територію Академістечка облюбували кіношники. Час від часу тут відбуваються зйомки, бо такої колоритної природи середини ХХ століття вже важко знайти. Було також декілька намагань нових забудовників звести висотки в нашому мікрорайоні, але громада відстояла право жити тихим і академічним життям.

В 50-х роках збудували шість так званих фінських будиночків. Певно, як тимчасове житло. Хоча тут і досі мешкають люди. Раніше кожен «фінський» мав паркан, невеликий шматок землі, де люди вирощували городину. Сьогодні житло, на жаль, в жалюгідному стані, й доля цих будов не відома. Взагалі на нашій території дуже зелено, посаджено багато фруктових дерев і квітів. Здебільшого цим займаються ентузіасти. При-

Фото Павла ПАЩЕНКА

гадується, що біля 12-го корпусу колись стояла чиясь міні-птахоферма, і мешканці прокидалися під спів півня.

Останніми в 1962-1963 роках були побудовані 14-й та 15-й корпуси, котрі розташовані впритул

працювали різноманітні гуртки. А хіба можна забути новорічні свята в «Кванті», коли з лісу з подарунками приходив Дід Мороз?!

Поряд із 8-м корпусом було обладнано спортивний майданчик – хокейне та футбольне поля. Взимку хокейне перетворювалось на ковзанку, де проходили заплеклі хокейні двобої. Влітку цей майданчик трансформувався у тенісний корт.

Останнім часом територію Академістечка облюбували кіношники. Час від часу тут відбуваються зйомки, бо такої колоритної природи середини ХХ століття вже важко знайти. Було також декілька намагань нових забудовників звести висотки в нашому мікрорайоні, але громада відстояла право жити тихим і академічним життям. За це ми й любимо наш осередок.

Прогулюючись по нашому подвір'ю отримуєш задоволення, бо більшу частину займають різноманітні рослини і дерева. Коли влітку дивишся з вікна своєї квартири, то навіть не видно сусіднього будинку – стільки зелені. Це дійсно райський куточок нашого чудового міста. Він дав притулок сім'ям не тільки відомих вчених і науковців, а й рядовим співробітникам цих установ.

Де скупитися

Як розповіли «Вечірці» в Департаменті промисловості та розвитку підприємства КМДА, у п'ятницю-неділю в столиці відбудуться традиційні сільськогосподарські ярмарки.

Зокрема 12 серпня в Голосіївському районі торгуватимуть на просп. Голосіївському, 116; у Деснянському – на вул. Електротехнічній (№№ 2-6, 4-6, 6-6, 16, 10, 26, 28 – на парному боці; №№ 5, 5-а, 7, 11, 9, 9-а – на непарному боці); у Дніпровському – на вул. Алма-Атинській, 64, на вул. Гродненській, 1/35-5; у Подільському – на вул. Світлицького, 31-35; у Святошинському – на вул. Підлісній, 8; у Солом'янському – на вул. Керченській (у межах вул. Донецької та Мартиросяна), на вул. П.Козицького (у межах вул. Єрванської та Уманської).

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

У суботу в Голосіївському районі ярмаркуватимуть на вул. Панківській; у Дарницькому – на вул. Ревуцького; у Деснянському – на вул. О.Сабурова (у межах вул. О.Бальзака та просп. В.Маяковського), на вул. Електротехнічній (№№ 2-6, 4-6, 6-6, 16, 10, 26, 28 – на парному боці; №№ 5, 5-а, 7, 11, 9, 9-а – на непарному); у Дніпровському – на вул. В.Нестайка (поряд з поштамтом «Лівобережний»); у Печерському – на вул. Німанській, 3-7; у Подільському – на просп. Степана Бандери (біля Куренівського парку), на вул. Світлицького, 31-35; у Солом'янському – на вул. Стадіонній (у межах вул. В.Липківського та Богданівської).

У неділю ярмарки можна відвідати в Голосіївському районі на вул. Голосіївській, 4-10; у Печерському – на вул. І.Кудрі (у межах вул. П.Лумумби та Чигоріна); у Деснянському – на вул. Електротехнічній (№№ 2-6, 4-6, 6-6, 16, 10, 26, 28 – на парному боці; №№ 5, 5-а, 7, 11, 9, 9-а – на непарному боці); у Подільському – на вул. Світлицького, 31-35.

В. о. головного редактора
Максим Філіппов
Керівник творчої групи
Леонід Фросевич
Заступник головного редактора
Віталій Курінний
Секретаріат
Володимир Савруцький, Олександр Баркін
Фоторедактор Павло Пащенко

Адреса:
01001, м. Київ-1,
вул. Володимирська, 51-6
Телефон: 234-27-59
Факс: 235-01-93
E-mail: vk1906@ukr.net
Свідоцтво:
КВ №15417-3989 ПР
від 15 квітня 2009 року

Рекламний відділ:
вул. Володимирська, 516
Тел.: 234-21-84, 234-27-39
Факс: 235-61-48
E-mail: v.pushina@gmail.com
Відділ розповсюдження та реалізації:
Тел.: 235-23-34
Друк: ТОВ «МЕГА-Поліграф»,
м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
Замовлення: 49144 Заг. наклад: 96 000.

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на «Вечірній Київ» обов'язкове. Матеріали рубрики «Що хвилює» публікуються на правах реклами. Рукописи не рецензуються.
Передплатний індекс: 37607
Онлайн-передплата на сайті ДП «Преса»

facebook.com/vechirkanova

